

PlayCanvas nieoficjalnie
tylko o PlayCanvas, czyli książka w 100 stronach

Figure 1: alt_text

Autor:

Spis treści

Część I - ogólnie 4

Rozdział 1 PlayCanvas, cechy 5

1.1 PlayCanvas - co to? 5

1.2 cechy (features) 6

Rozdział 2

zasoby (assets) 10

2.1 materiał 11

2.2 tekstura 12

2.3 model 13

2.4 animacja 13

2.5 tekstura sześcienna (cubemap) 14

2.6 HTML 14

2.7 audio 15

- 2.8 CSS 15
- 2.9 shader 16
- 2.10 font 17
- 2.11 duszek (sprite) 17
- 2.12 prefab (w pc pod nazwą template) 17

Część II - edytor 18

- Rozdział 3
- UI 19
- 3.1 Panel hierarchia 20
- 3.2 Panel Zasoby 27
- 3.3 Panel inspektor 27
- 3.4 Panel Menu 30
- 3.5 Panel Toolbar 31
- 3.6 Viewport 32

Część III - silnik 35

- Rozdział 4
- skrypty 36
- 3.1 inicializacja i aktualizowanie 37
- 3.2 atrybuty aka attributes.add() 37
- 3.3 Komunikacja - zdarzenia 40
- Rozdział 5
- Grafika 44
- 5.1 Kamera 45
- 5.2 Oświetlenie 46
- 5.3 PBR 48
- Rozdział 6
- API omówienie 52
- 6.1 Application 53
- 6.2 GraphNode i Entity 53
- 6.2.2 Entity 54

Część IV - Encja - obiekt gry 59

Rozdział 7
Encja, Komponenty
i Systemy 60

Część V - praktyka i przykłady 72

Rozdział 8
PlayCanvas - dema 73
8.1 After the Flood 74
8.2 Casino 78

Dodatek A 90

API 90

Dodatek B 98

PlayCanvas przykłady 98

Część I - ogólnie

Figure 2: alt_text

Rozdział 1 PlayCanvas, cechy

1.1 PlayCanvas - co to?

Silnik gier stworzony w WebGL, nie bazuje na bibliotece 3D threejs,

został napisany od zera, też jako platforma w chmurze do tworzenia gier, wizualizacji, konfiguratorów produktów (np. konfigurator samochodu). Można w nim zrobić bardzo zaawansowaną grafikę, dzięki możliwościom silnika.

Ma on zintegrowany silnik fizyki Ammo. Z PlayCanvas można korzystać jako z platformy z użyciem edytora graficznego i edytora kodu w chmurze lub jako engine-only, czyli mając projekt lokalnie na swoim laptopie i korzystając tylko z silnika w wybranym IDE lub edytorze kodu (VS Code, Atom, Sublime Text), coś jak jest to realizowane w three.js.

Z engine-only jest jedna zaleta możesz korzystać z git'a i wrzucać na githuba, w przypadku platformy musisz korzystać z PlayCanvas'owego systemu kontroli wersji i checkpointów, a nie commitów jak to działa w git.

Nazwa przypomina trochę jakby to miało chodzić o klasyczny canvas, HTML5, czyli 2D, ale jednak jest to bogaty silnik 3D, podobny silnik do PlayCanvas to Babylon.js, też warty spróbowania, a PlayCanvas polecam naprawdę fajny silnik, ale szczerze dopiero od niedawna była wcześniej jedna wada, był limit miejsca na zasoby 100 MB jeżeli korzystałeś z platformy. Teraz limit ten jest 1GB, czyli możesz trzymać zasoby na platformie za darmo jeśli razem nie przekraczają 1 GB, żeby np. mieć 10 GB lub więcej musisz mieć wykupioną miesięczną subskrypcję.

Społeczność nie jest mała, dokumentacja jest dobrze napisana, tylko jest jedna wada nie ma na ten temat książek ani po angielsku ani po polsku.

W przypadku problemów możesz znaleźć post dotyczący twojego problemu lub możesz zapytać na forum tworząc nowy post. Nie jest tak że nikt nie odpowiada na twoje pytanie, bardzo szybko dostajesz odpowiedź, a nawet możliwe rozwiązanie problemu, co jest bardzo mocną zaletą forum PlayCanvas. Link do forum podaje tu PlayCanvas Discussion

Z ciekawości przeglądałem kod silnika, jest on naprawdę duży, chociaż nie aż tak ogromny jak to jest w przypadku Unreal Engine.

1.2 cechy (features)

PlayCanvas posiada następujące cechy:

1. wsparcie WebGL 2
2. asynchroniczne streamowanie zasobów
3. audio API
4. ECS (Entity Component System) - o tym w części Encja
5. renderowanie oparte o fizykę (PBR)
6. system shader chunk
7. skinning GPU
8. system cząsteczek GPU

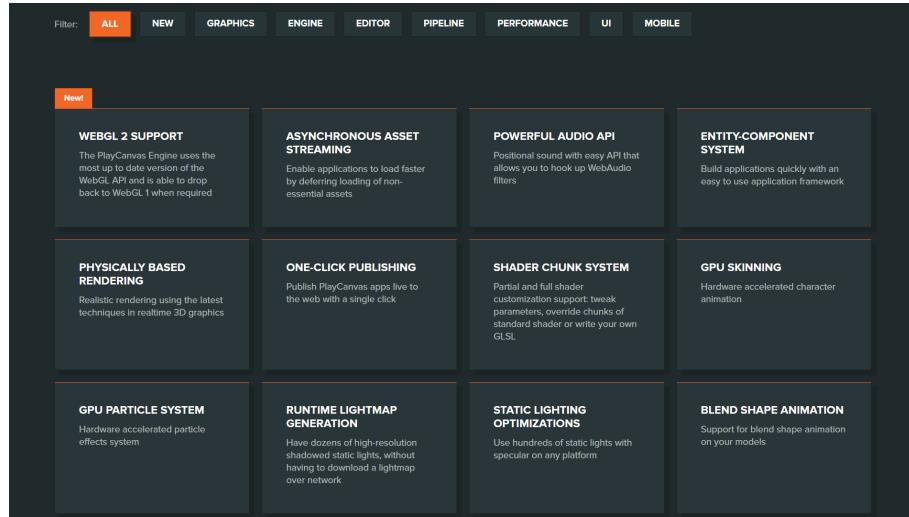

Figure 3: alt_text

9. generowanie mapy światel w czasie rzeczywistym
10. animacja mieszania kształtu
11. miękkie cienie i light cookie
12. importer zasobów i menedżer
13. potok graficzny liniowy i HDR
14. API urządzeń wejścia
15. renderer fontu SDF
16. silnik fizyki dotyczący rigidbody
17. narzędzia dla responsywnych interfejsów
18. wsparcie WebVR
19. rozwój i testowanie na urządzeniu mobilnym
20. filtrowanie zasobów
21. edytowanie scen w czasie rzeczywistym
22. prefiltering tekstury sześciennnej
23. profiler
24. kompresja tekstur (DXT, PVR i ETC1)
25. edytor materiału

26. wieloplatformowość
 27. **wsparcie WebGL 2** Silnik używa najnowsze WebGL API, ale jest wstępnie kompatybilny z WebGL wersji pierwszej.
 28. **asynchroniczne streamowanie zasobów** Asynchroniczne, a więc co za tym idzie szybsze ładowanie się aplikacji, poprzez opóźnienie ładowania mniej ważnych zasobów.
 29. **audio API** Pozycyjny dźwięk pozwala na przyczepianie filtrów WebAudio.
 30. **ECS (Entity Component System) - o tym w części Encja** Twórz aplikacje szybko z wykorzystaniem ECS.
 31. **renderowanie oparte o fizykę (PBR)** Zapewnij realizm w renderingu z użyciem najnowszych technik czasu rzeczywistego w grafice 3D
 32. **system shader chunk** Częściowa i pełna customizacja shaderów: dostosuj parametry, nadpisuj kawałki standardowego shadera lub pisz swój kod GLSL
 33. **skinning GPU** Przyspieszana sprzętowo animacji postaci
 34. **system cząsteczek GPU** Przyspieszany sprzętowo system cząsteczek
 35. **generowanie mapy świata w czasie rzeczywistym** Możesz mieć wiele statycznych światów wysokiej rozdzielczości
 36. **animacja mieszania kształtu** Wsparcie dla animacji mieszania kształtu modeli
 37. **miękkie cienie i light cookie** Wybieraj spośród wielu algorytmów cieni. Light cookies zapewniają fajne efekty tanim kosztem wydajnościowym
12. **importer zasobów i menedżer** Importuj zasoby: modele 3D i animacje (FBX, OBJ, DAE, 3DS), tekstury i tekstury HDR, pliki audio i inne
 13. **potok graficzny liniowy i HDR** potok graficzny liniowy i HDR: korekcja gammy, tonemapping, wsparcie dla tekstur sześciennych HDR i mapy świata
 14. **** API urządzeń wejścia**** Wsparcie klawiatury, myszy, gamepada, ekranów dotykowych
 15. **renderer fontu SDF** Konwertuj TTF, OTF na zasoby fontu (podobnie jak w Unity)
 16. **silnik fizyki rigidbody** Wbudowany w PlayCanvas system fizyki Ammo, który jest portem Bulleta, pozwala na łatwiejszą implementację fizyki w grze
 17. **narzędzia dla responsywnych interfejsów** Komponenty pozwalające na tworzenie responsywnych interfejsów 2D i 3D

18. **wsparcie WebVR** Wsparcie dla najnowszych standardów WebVR
19. **rozwój i testowanie na urządzeniu mobilnym** Szybkie iteracje z użyciem aktualizacji na bieżąco na urządzeniu mobilnym
20. **filtrowanie zasobów** Przeszukuj i filtruj swoją kolekcję zasobów
21. **edytowanie scen w czasie rzeczywistym** Zmiany na bieżąco w stylu kolaboracji z Google Docs
22. **prefiltering tekstyury sześciennej** Ustaw oświetlenie bazujące na obrazie (IBL) z użyciem tylko jednego kliknięcia przycisku
23. **profiler** Wyświetla wykresy, statystyki związane z wydajnością w czasie rzeczywistym
24. **kompresja tekstur (DXT, PVR i ETC1)** kompresja tekstur jednym kliknięciem
25. **edytor materiału** Szybko dostosowywuj widoczne wizualnie zmiany w parametrach materiałów z wykorzystaniem edytora
26. **wieloplatformowość** Uruchom edytor na każdym urządzeniu: desktop, laptop, tablet, smartfon

Jak widzisz PlayCanvas posiada wiele funkcjonalności.

Przejdę teraz do omówienia zasobów.

Rozdział 2 zasoby (assets)

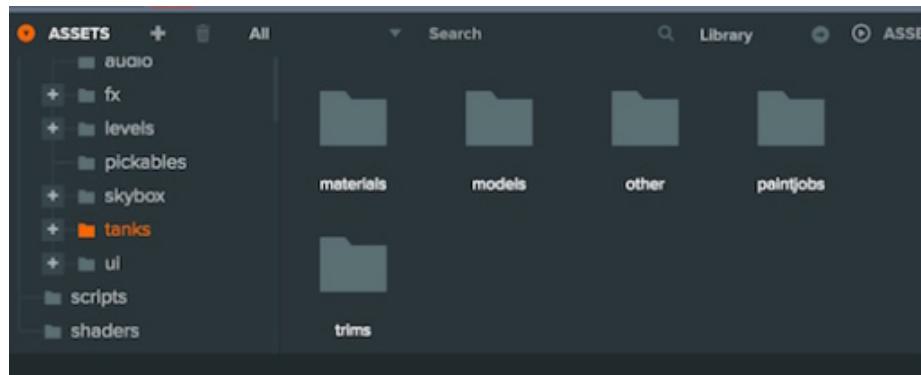

Figure 4: alt_text

Zasoby mogą być różnego typu np. model, animacja, obrazki dla tekstur (.png,.jpg) i audio.

Poniżej omawiam wszystkie rodzaje zasobów dostępne w PlayCanvas:

- materiał
 - Phonga
 - fizyczny (physical)
- tekstura
- model
- animacja
- tekstura sześcienna (cubemap)
- HTML
- audio
- CSS
- shader
- font
- duszek (sprite)
- prefab (w pc pod nazwą template)
- moduł Wasm (Wasm module, WebAssembly module)

2.1 materiał

Figure 5: alt_text

Ogólnie materiał definiuje właściwości powierzchni takie jak kolor, połyskliwość itd. Dokładnie czego to dotyczy odsyłam do podręczników z grafiki komputerowej.

W PlayCanvas materiał to jeden z typu zasobów.

Ma 2 podtypy: Phonga i fizyczny.

Phonga

Model cieniowania Phonga to przestarzały element, zaleca się korzystania z modelu fizycznego.

Więcej na temat modelu cieniowania Phonga możesz znaleźć tutaj [Phong Material | Learn PlayCanvas](#)

fizyczny (physical)

Materiał fizyczny reprezentuje zaawansowany model cieniowania wysokiej jakości, dlatego jest zalecany w stosowaniu dla uzyskania imponujących efektów.

Szczegółowe info na temat właściwości materiału fizycznego dostępne jest tutaj [Physical Material | Learn PlayCanvas](#)

Następujące regiony dotyczące tego materiału: **offset i tiling**, **ambient** (związane z ambient occlusion, okluzją otoczenia), **diffuse** (rozproszenie, diffuse to inaczej albedo), **specular** (daje połyskliwość), **emissive** (emituje światło), **opacity** (przezroczystość), **normals** (związane z mapą normalną), **parallax** (związane z mapą wysokościową), **environment** (refleksy), **lightmap** (mapa światel).

2.2 tekstura

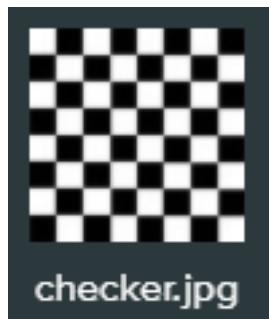

Figure 6: alt_text

Tekstura to obraz, który może zostać przypisany do materiału.

Poniżej wyróżniłem mapy teksturowe, które przydają się przy multiteksturowaniu, aby uzyskać bardziej szczegółowy wygląd materiału.

Rodzaje map teksturowych: okluzja otoczenia (ambient occlusion, AO map), tekstura sześcienna (cubemap), środowiskowa (env map), rozproszenia (diffuse map), odbicia (specular map), emissive (emissive map), przezroczystości (opacity map), normalna (normal map), wysokościowa (height map), oświetlenia (light map).

Więcej o teksturach tutaj [Textures | Learn PlayCanvas](#)

2.3 model

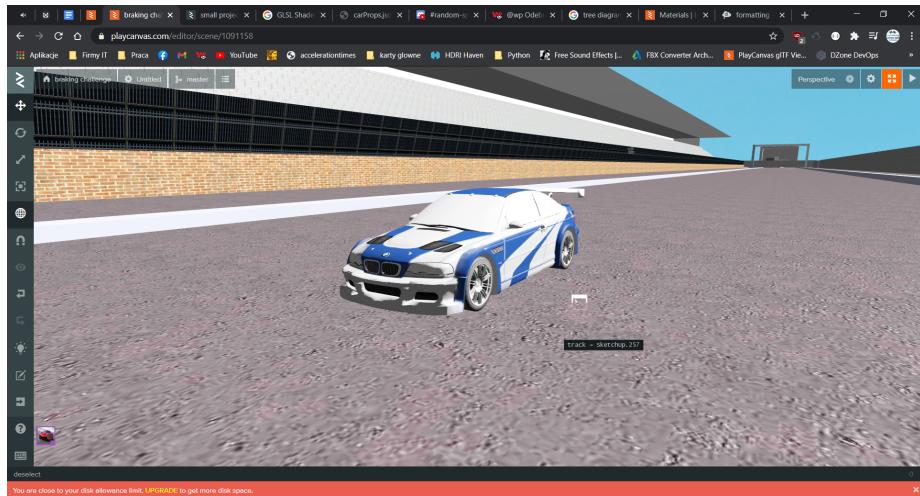

Figure 7: alt_text

Modele 3D i animacje są tworzone poza PlayCanvas, eksportowane np. z Blendera, Wings3D, Maya lub 3DS Max i importowane do PlayCanvas.

Zaleca się korzystać z formatu fbx dla uzyskania najlepszych wyników i tak model zostanie przekonwertowany na glb (tzn fbx pozostanie jako źródłowy format, ale zostanie stworzony glb jako docelowy format i co za tym idzie będą dwa formaty fbx i glb danego modelu).

Więcej o modelach [Models | Learn PlayCanvas](#)

2.4 animacja

Zasób animacja jest używany, aby odtwarzać pojedynczą animację na modelu 3D.

Formaty pełnych scen zawierają animacje, np. jest to gltf, dae, fbx.

Więcej o animacji [Animation | Learn PlayCanvas](#)

2.5 tekstura sześcienna (cubemap)

Tekstura sześcienna to specjalny typ tekstuury składający się z 6 zasobów tekstur.

Stosowana jest jako skybox lub mapa środowiska.

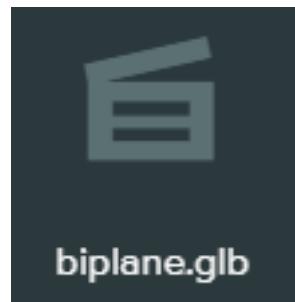

Figure 8: alt_text

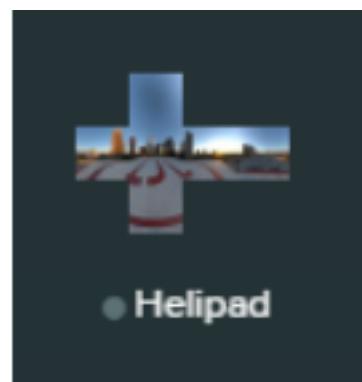

Figure 9: alt_text

Więcej o cubemap Cubemaps | Learn PlayCanvas

2.6 HTML

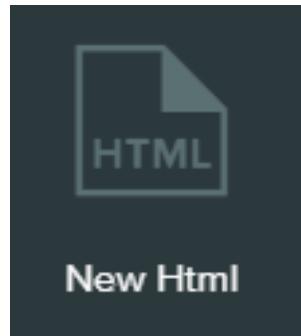

Figure 10: alt_text

Zasób HTML zawiera kod HTML.

Aby wczytać HTML musisz napisać taki kawałek kodu js:

```
this.element = document.createElement('div');
this.element.classList.add('container');
document.body.appendChild(this.element);
this.element.innerHTML = this.html.resource;
```

Teraz opiszę szybko działanie kodu.

Tworzy element div dynamicznie, później dodaje klasę o nazwie container. Następnie podczepia tego diva do <body> i ustawia zawartość twojego htmla jako element potomny dla div'a container.

To jest jeden ze sposobów.

Oczywiście musisz jeszcze w tym przypadku dodać atrybut z nazwą **html** (jeżeli w kodzie nazwałeś jako this.html, o atrybutach później), napisać kod html, przeciągnąć plik html w edytorze do miejsca gdzie można podczepiać czy to encje czy to różne zasoby, w tym przypadku jest to ui pod komponentem script (tak jak widać to na poniższym rysunku), w ui jest właśnie atrybut typu zasób o nazwie html (natomiast plik HTML nazywa się ui.html), dopiero wtedy masz zawartość HTML na swojej stronie.

Więcej o HTML

HTML | Learn PlayCanvas

2.7 audio

Zasób audio to plik dźwiękowy.

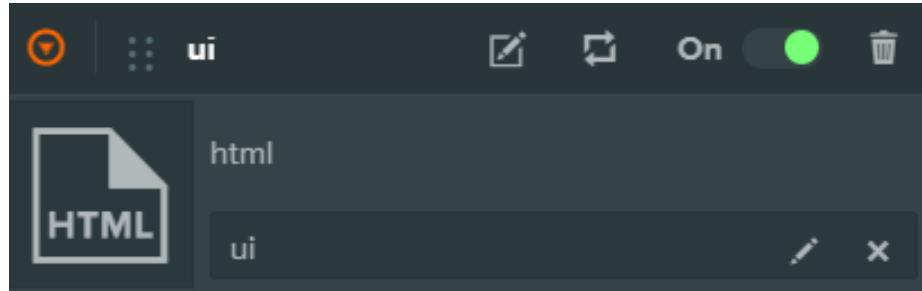

Figure 11: alt_text

Audio | Learn PlayCanvas

2.8 CSS

Zasób CSS zawiera kod CSS.

Styl CSS podczepia się do strony podobnie jak w przypadku zasobu HTML, czyli dodajesz atrybut o nazwie css, tworzysz kod CSS, przeciągasz plik css w edytorze do miejsca gdzie można podczepiać czy to encje czy to różne zasoby, czyli np. ui pod komponentem script, w ui jest właśnie atrybut typu zasób o nazwie css, dopiero wtedy masz zawartość CSS na swojej stronie, a więc zastosowany wygląd.

Kod do podczepiania CSSa jest trochę inny niż było to przy zasobie HTML.

Tym razem pokażę trochę inny sposób:

```
// get asset from registry by id
const asset = app.assets.get(32);

// create element
const style = pc.createStyle(asset.resource || '');
document.head.appendChild(style);

// when asset resource loads/changes,
// update html of element
asset.on('load', function() {
    style.innerHTML = asset.resource;
});

// make sure assets loads
app.assets.load(asset);
```

Więc tak pobierany jest zasób CSS z rejestru zasobów, tworzony element i wczytywany zasób.

2.9 shader

Zasób shader zawiera kod GLSL, możesz też przesyłać pliki z rozszerzeniem .vert, .frag lub .glsl

```
const vertexShader = this.app.assets.find('my_vertex_shader');
const fragmentShader = this.app.assets.find('my_fragment_shader');
const shaderDefinition = {
    attributes: {
        aPosition: pc.SEMANTIC_POSITION,
        aUv0: pc.SEMANTIC_TEXCOORD0
    },
    vshader: vertexShader.resource,
    fshader: fragmentShader.resource
};

const shader = new pc.Shader(this.app.graphicsDevice, shaderDefinition);
const material = new pc.Material();
material.setShader(shader);
```

Dwie pierwsze linijki dotyczą szukania w rejestrze zasobów shadera wierzchołków i fragmentów.

Dalej zdefiniowany jest shader z atrybutami: pozycja i uv. Do właściwości vshader i fshader doczepiana jest zawartość zasobu shader, najpierw shadera wierzchołków, później fragmentów. Jako przedostatni krok tworzony jest shader i materiał. Wreszcie ustawiany jest shader na materiał.

2.10 font

Zasób fontu zawiera obrazek z wszystkimi znakami fontu, Używa się go do wyświetlenia tekstu.

Więcej o font tutaj [Fonts | Learn PlayCanvas](#)

2.11 duszek (sprite)

Sprite to grafika 2D, ze względu na to że książka dotyczy tworzenia gry w 3D, temat 2D zostaje pominięty

Więcej o sprite [Sprite | Learn PlayCanvas](#)

2.12 prefab (w pc pod nazwą template)

Prefabrykat, czyli zasób zawierający część encji, pozwalający na tworzenie wielu instancji, dlatego przydatny jest przy konstruowaniu obiektów wyglądających tak samo np. 1000 drzew jednego typu, 10 takich samych przycisków itd. W PlayCanvas nie ma jeszcze wariantów prefabów, czyli np. jest bazowy prefab

samochód, a np. chcę mieć różne samochody mające te same cechy, ale inne wartości, np. prędkość maksymalna lub przyspieszenie.

Więcej o prefabach Template | Learn PlayCanvas

Pominąłem temat zasobu Wasm. Myślę, że w miarę ok omówiłem możliwe zasoby w PlayCanvas.

Przejdę do części edytor.

Część II - edytor

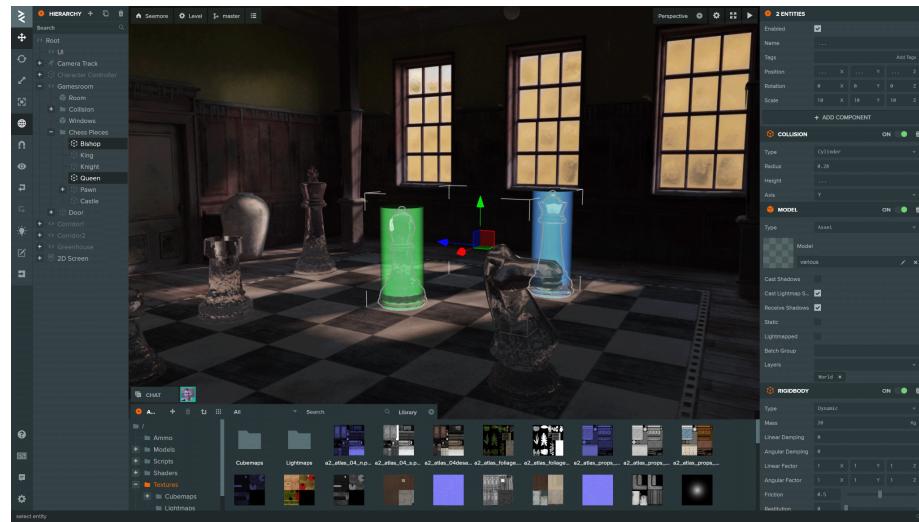

Figure 12: alt_text

Rozdział 3 UI

3.1 Panel hierarchia

Panel hierarchii zawiera graf sceny, widok drzewa. Graf ten składa się z korzenia, domyślnie nazywa się on Root, w tym przypadku na rysunku nazywa się **Main**, może też nazywać się **Game**.

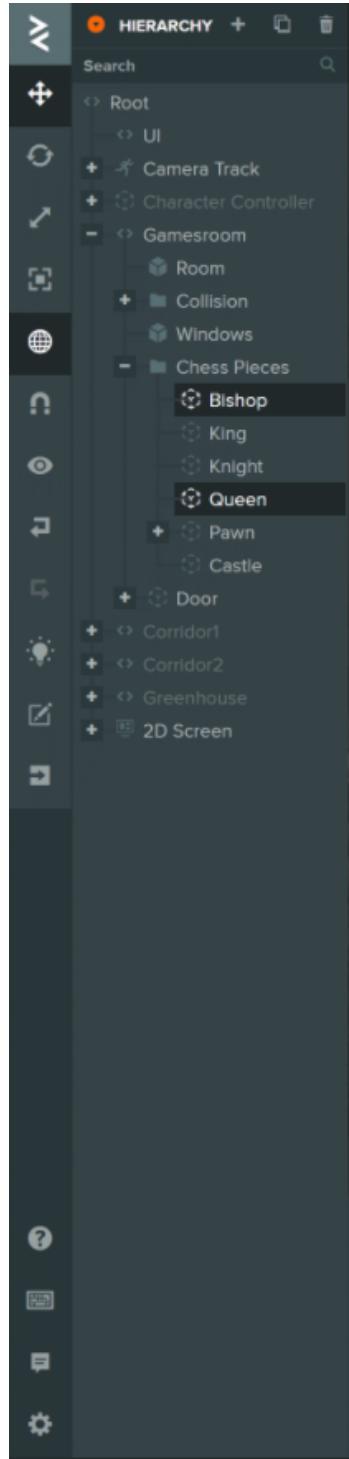

Figure 13: alt_text
16

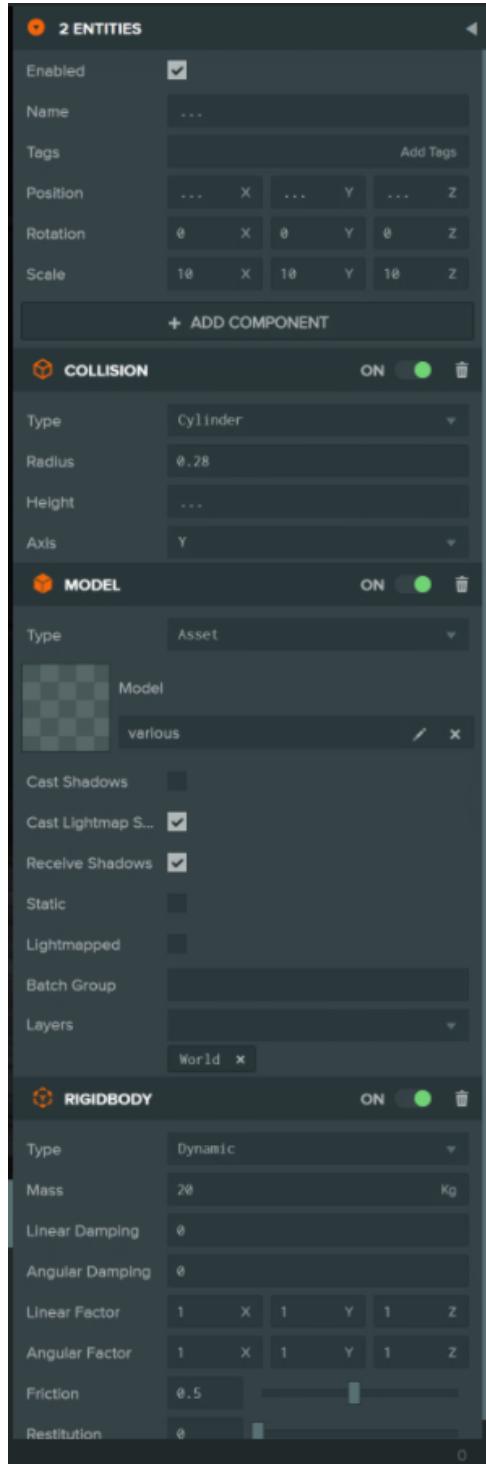

Figure 14: alt_text
17

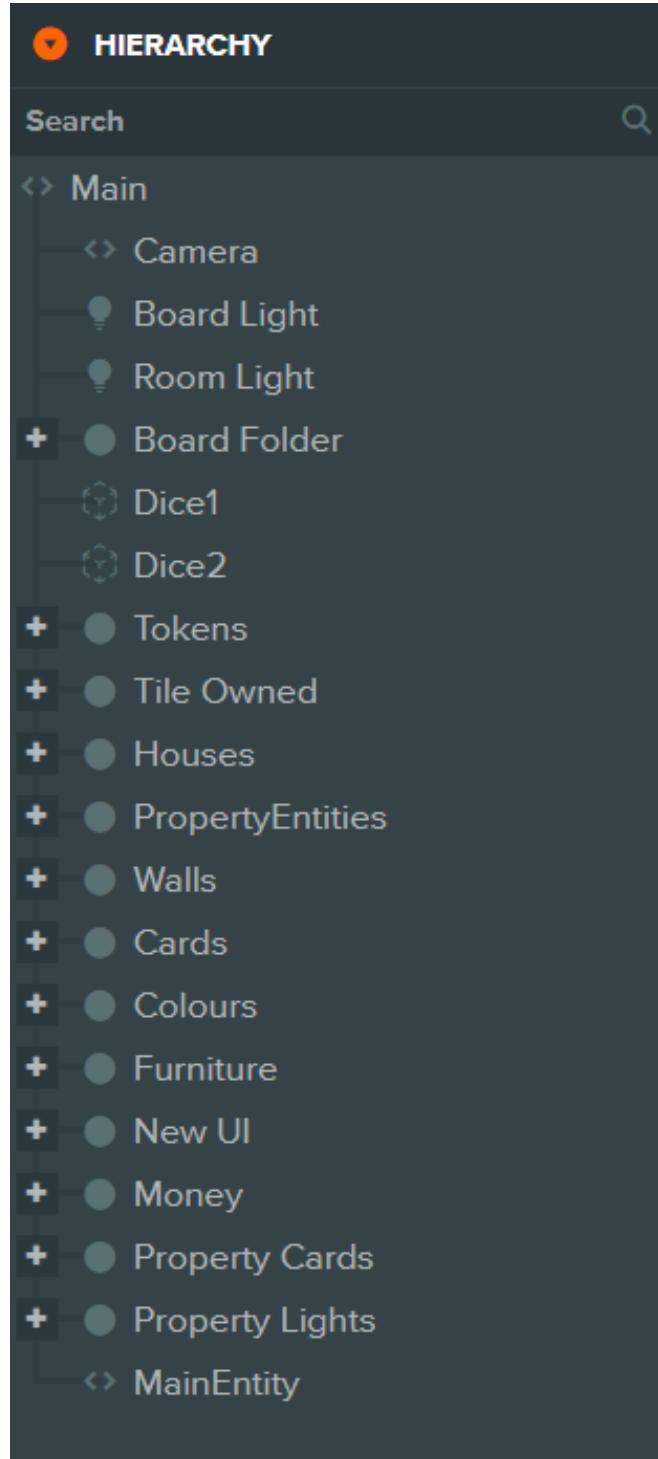

Figure 15: alt_text
18

Main w tym przypadku jest rodzicem takich encji jak:
Camera, Board i Room Light, Board Folder, Dice1, Dice2, Tokens, Tile Owned,
Houses, PropertyEntities, Walls, Cards, Colours, Furniture, New UI, Money,
Property Cards, Property Lights i MainEntity.
Jest to fragment gry planszowej Monopoly.

Dodatkowo te encje są rodzicami (wskazuje na to znaczek plusa) innych encji
itd.

Jak widzisz ta struktura jest bardzo złożona, dlatego tak ważne jest grupowanie
obiektów, np. jak to zostało przedstawione na rysunku. Grupowanie obiektów
to jedna z dobrych praktyk.

Hierarchiczna struktura pozwala na dobrą organizację elementów gry.

Jako mała dygresja: dlatego popatrz jak to jest realizowane na innych
przykładach gier stworzonych w PlayCanvas, przejdź do strony PlayCanvas
(musisz być zalogowany, zarejestrowany aby widzieć zawartość EXPLORE, gdy
już się zalogujesz przejdź do explore, zobaczysz tam różne projekty, kliknij na
Project przy danym projekcie.

Ja wybrałem SWOOP, jest to gra typu endless runner.

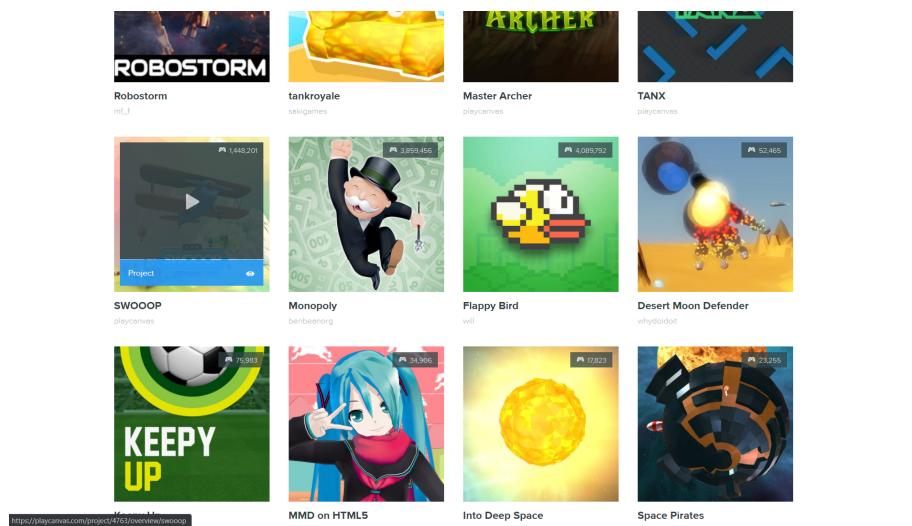

Figure 16: alt_text

, przejdzie to do dalej overview projektu

kliknij **EDITOR**,

kliknij na scenę w tym przypadku Game i już możesz zobaczyć hierarchię.

Pokażę jeszcze parę innych hierarchii

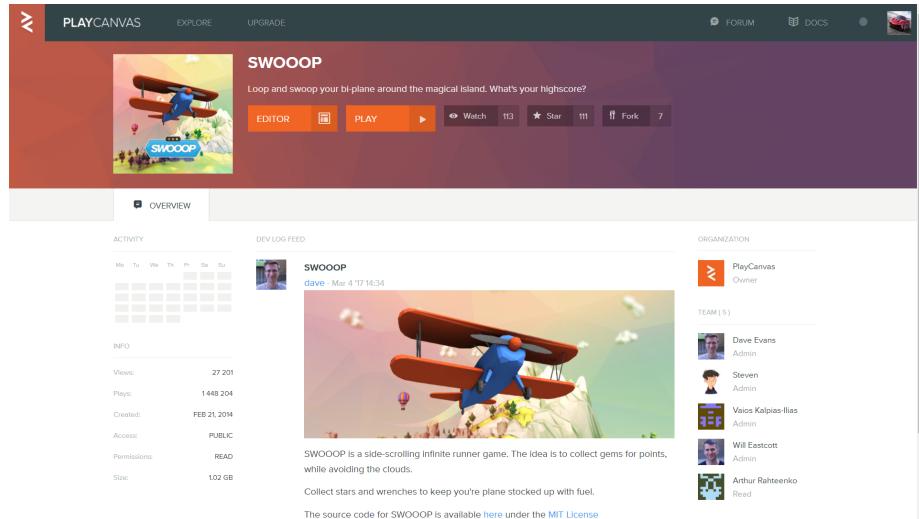

Figure 17: alt_text

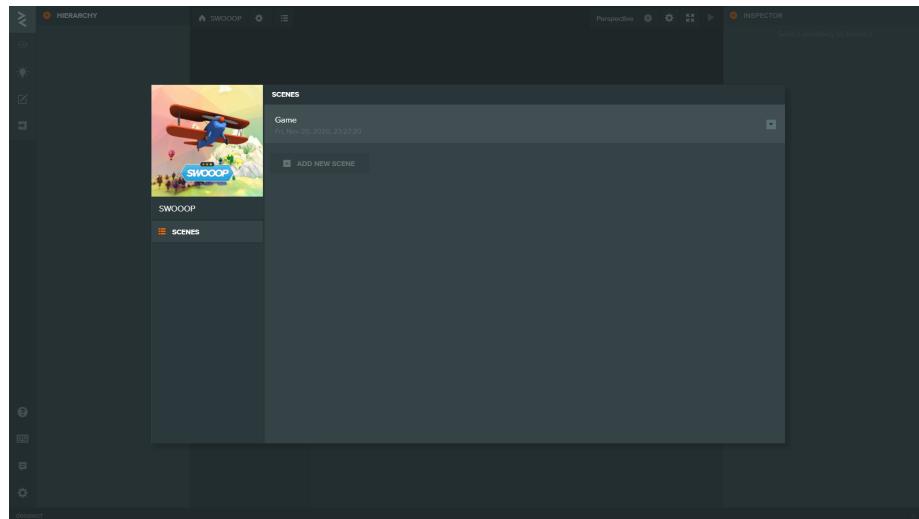

Figure 18: alt_text

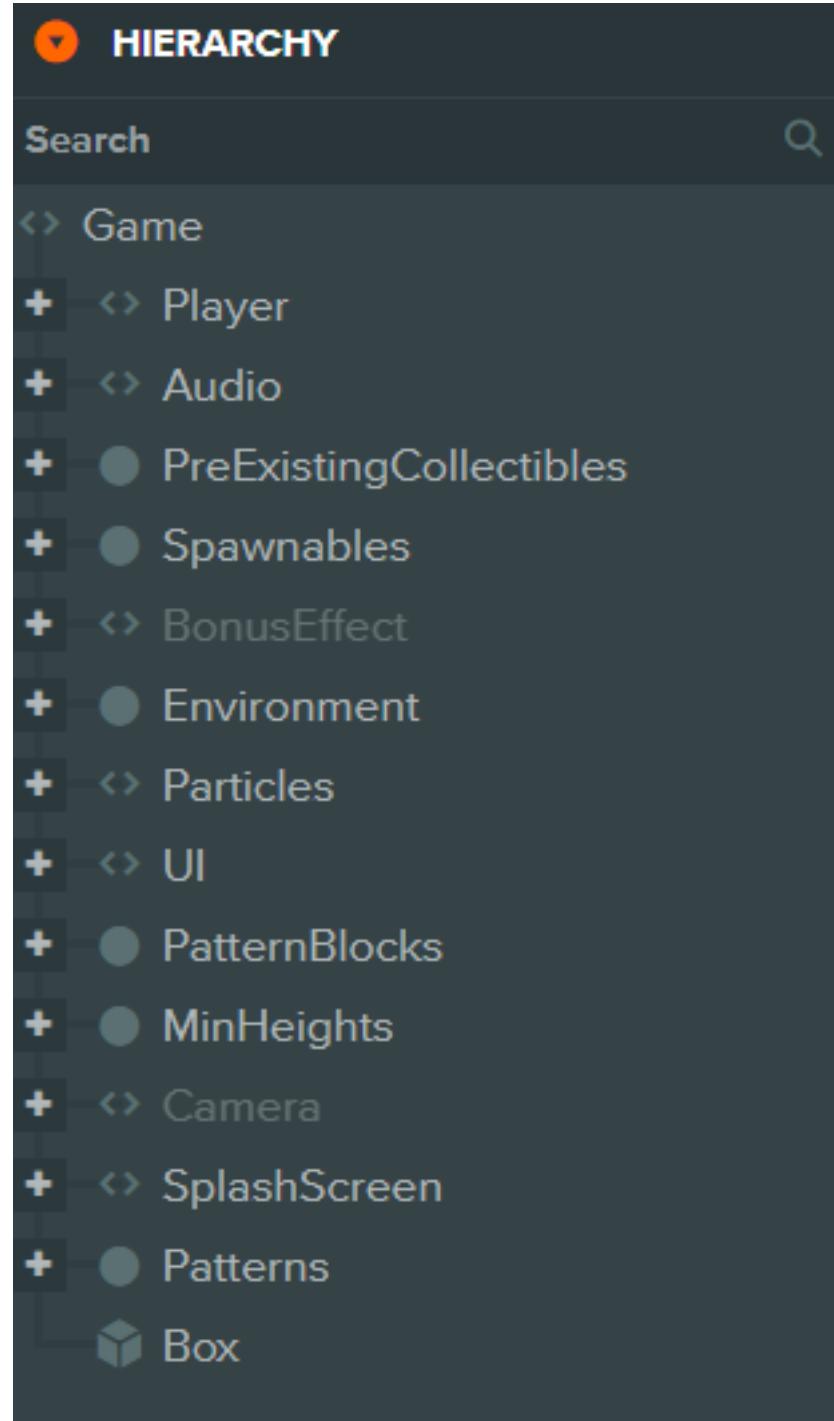

Figure 19: alt_text

np. hierarchię ze Space Buggy

Cieźko jest uchwycić na obrazku całą, rozwiniętą hierarchię.

Pokażę jeszcze jedną hierarchię z gry **Accelerally** i na tym zakończę o hierarchiach.

Niektóre projekty mają zablokowaną opcję **Project** (np. TANX), można tylko nacisnąć PLAY aby zagrać w grę , rysunek poniżej.

3.2 Panel Zasoby

Zasoby jest najlepiej organizować w folderach, np. skrypty w **scripts**, materiały w **materials**, modele w **models**, tekstury w **textures** itp.

Po lewej na rysunku widzisz strukturę folderów: / to korzeń (root) w nim znajdują się foldery w tym przypadku: scripts, Chance, Community Chest, CSS, Furniture, HTML, Money, Other, Properties, Tokens, podobnie tak jak to masz zorganizowane w systemie plików na systemie operacyjnym.

Po prawej widać foldery i pliki, foldery wyżej wymienione, 2 pliki: loading.js i redirect.js

Tutaj możesz przesyłać swoje zasoby poprzez upload, możesz przefiltrować kategoriemi (tu gdzie jest All), wyszukać dany zasób (Search), dodać nowy zasób lub usunąć istniejący, możesz też wejść na PlayCanvas Store.

3.3 Panel inspektor

Tutaj możesz włączyć / wyłączyć encję (Enabled), nazwać encję (Name)

dodać tagi (Tags), ustawić transformację: pozycję (position), orientację (rotation) i rozmiar (scale).

Co ważne wszystkie te właściwości są w przestrzeni **lokalnej**, modelu (local space, model space).

Orientację ustawia się przy pomocy tak zwanych kątów Eulera.

Mögesz też dodać komponenty (+ add component).

W tym przypadku dodanym komponentem jest komponent script w nim znajduje się kod ui.js.

Encja może mieć wiele doczepionych skryptów js, np. UIHandler, Main, Money, Dice, Movement, Cards, PropertyLight, assets, jak to zostało pokazane na rysunku.

To tyle na temat inspektora, zostało jeszcze do mówienia menu i toolbar.

Przejdę do menu.

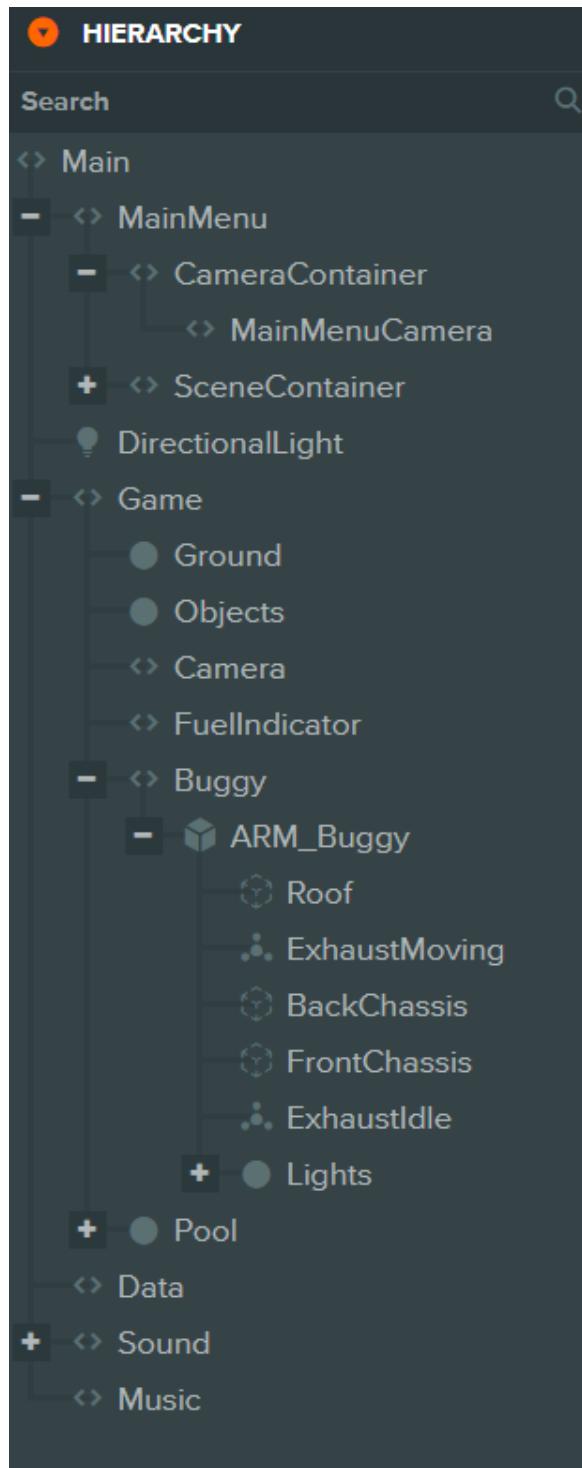

Figure 20: alt_text
23

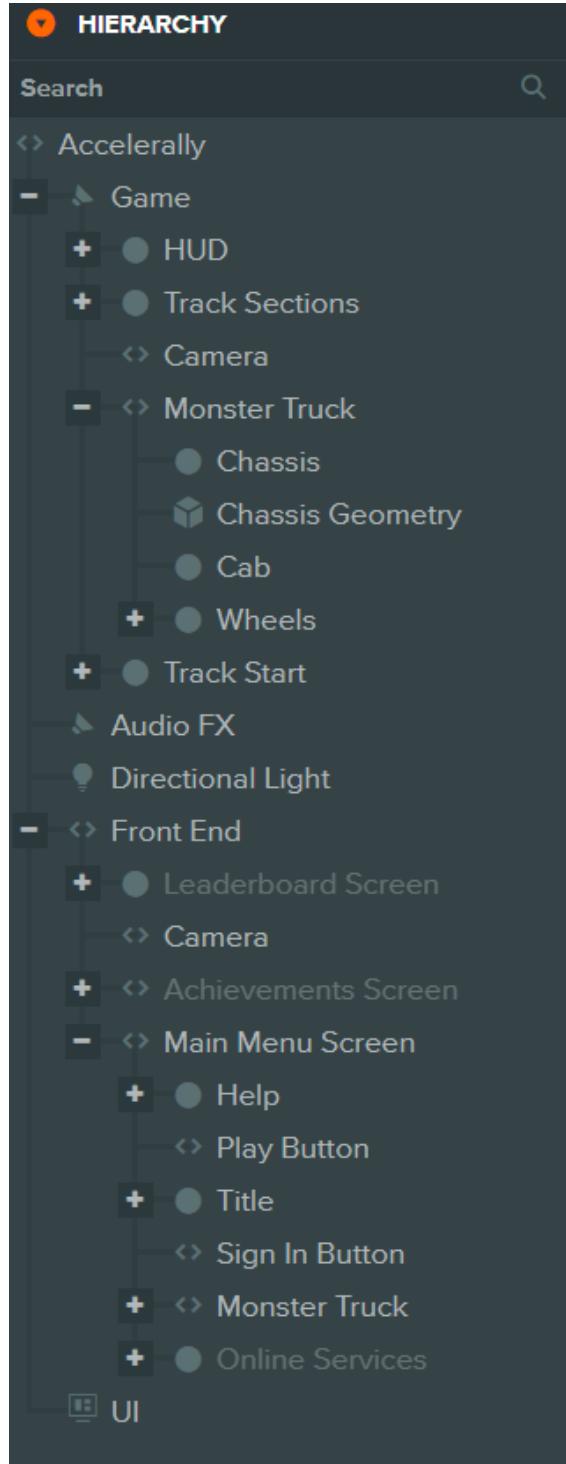

Figure 21: alt_text
24

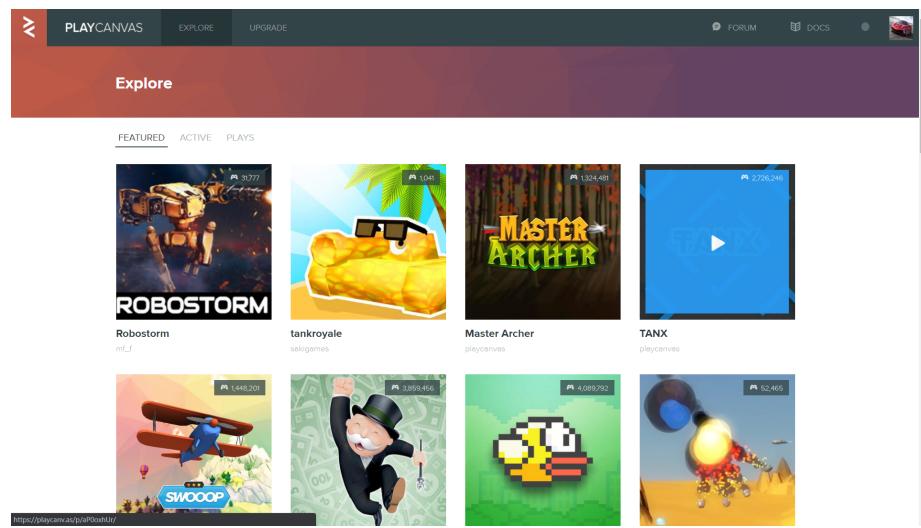

Figure 22: alt_text

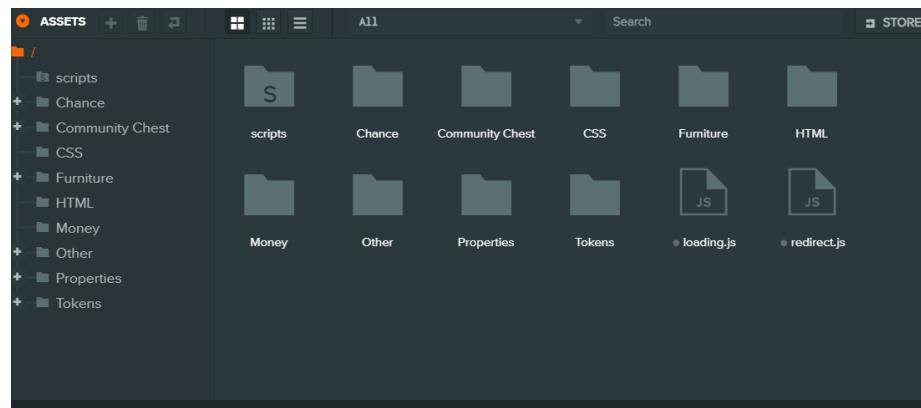

Figure 23: alt_text

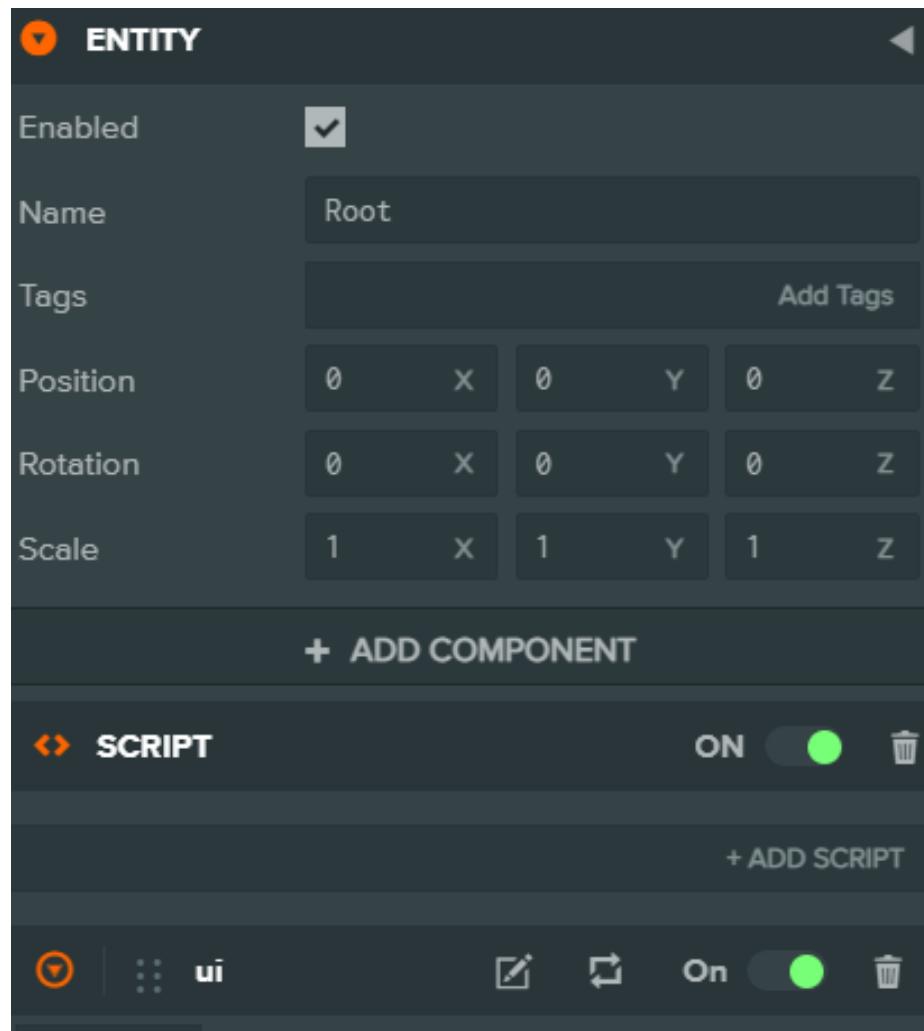

Figure 24: alt_text

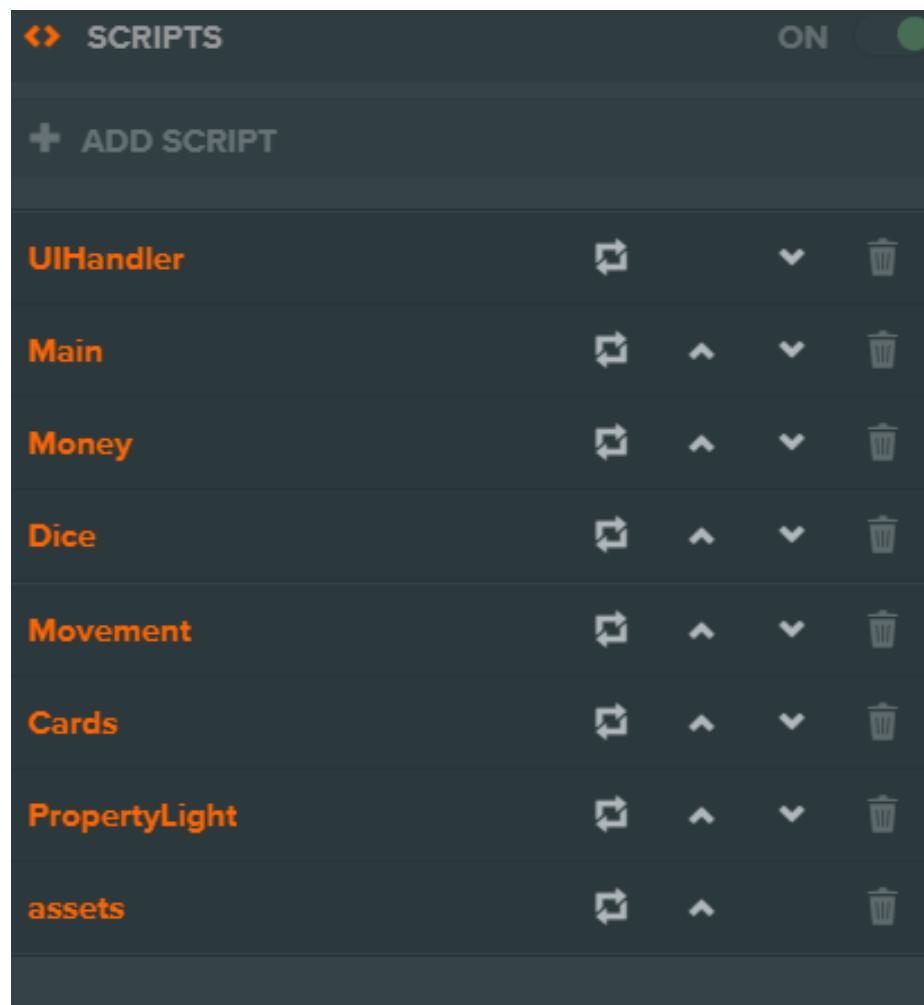

Figure 25: alt_text

3.4 Panel Menu

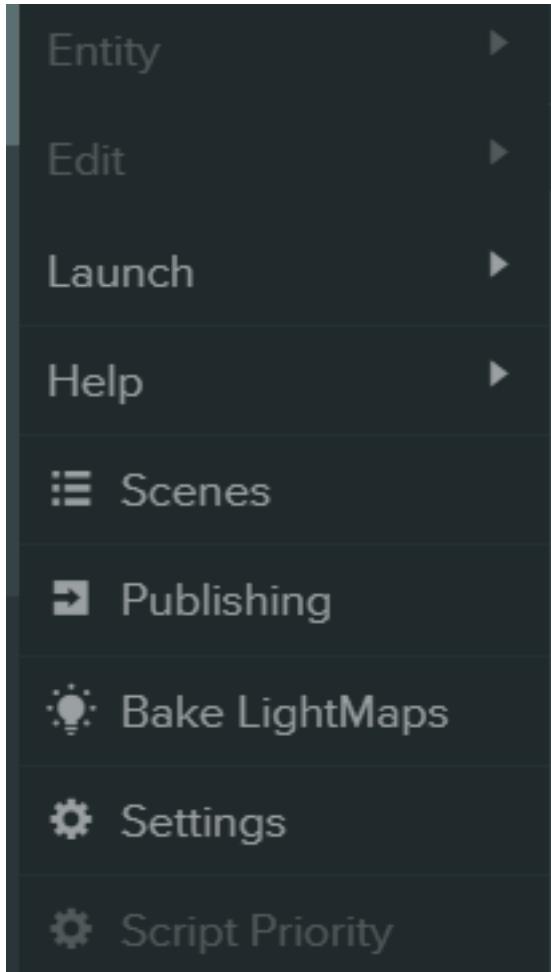

Figure 26: alt_text

Menu można pokazać klikając na przycisk z ikoną PlayCanvas.

Menu zawiera listę wszystkich poleceń, które możesz wykonać na scenie.

Tutaj można zrobić następujące rzeczy, dodać encje, edytować, uruchomić grę, dostać się do pomocy, wyświetlić listę dostępnych scen, opublikować grę, wypalić mapę światła, otworzyć ustawienia, ustawić priorytet wykonywania skryptów.

Ogólnie jest to skrót jeżeli nie możesz znaleźć przycisku lub nie pamiętasz skrótu klawiszowego.

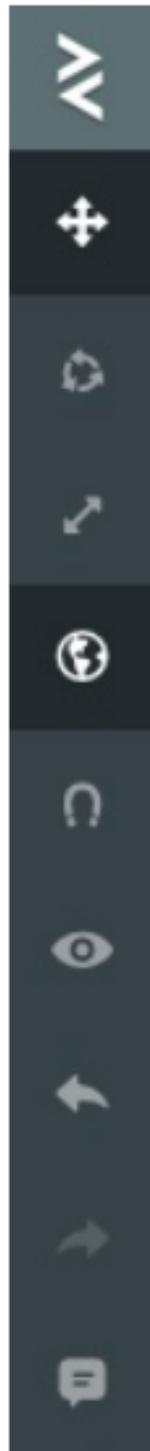

Figure 27: alt_text
29

3.5 Panel Toolbar

Panel toolbar, pasek narzędzi zawiera najczęstsze polecenia dostępne w wygodny sposób.

Najbardziej przydatny jest przycisk uruchom (skrót ctrl+enter), który włącza grę w nowej karcie, wczytywana jest scena na której się znajdujesz i po załadowaniu możesz testować, grać.

Figure 28: alt_text

3.6 Viewport

Viewport pokazuje scenę aktualnie wyświetlaną. Możesz poruszać się po scenie z klawiszami WASD i strzałkami góra, dół, lewo, prawo. Trzymając shift przyspieszasz prędkość kamery, możesz w ten sposób przeglądać scenę szybciej, jeżeli np. przestrzeń jest duża, np. tu.

Jest to model miasta, mod do gry Assetto Corsa, tutaj bardzo przydatny jest sposób szybkiego przeglądania sceny.

Wracając do viewport możesz ustawić kamerę na perspektywę lub ortograficzną, w przypadku orto są to widoki lewo, prawo, góra, dół, przód, tył (left, right, top, bottom, front, back). Jeszcze możesz zmienić na widok z innej kamery, np. kamery śledzącej (jeżeli taką ustawiliś w hierarchii). Na tym przykładzie dodatkowe kamery to SplashCamera i Camera. Na marginesie kamery to po prostu macierze.

Teraz przejdę do omówienia części dotyczącej silnika.

Figure 29: alt_text

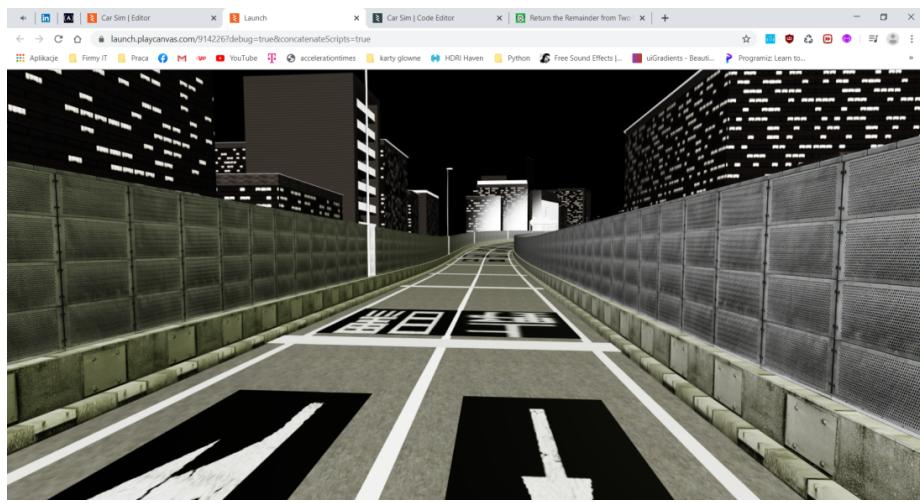

Figure 30: alt_text

Figure 31: alt_text

Część III - silnik

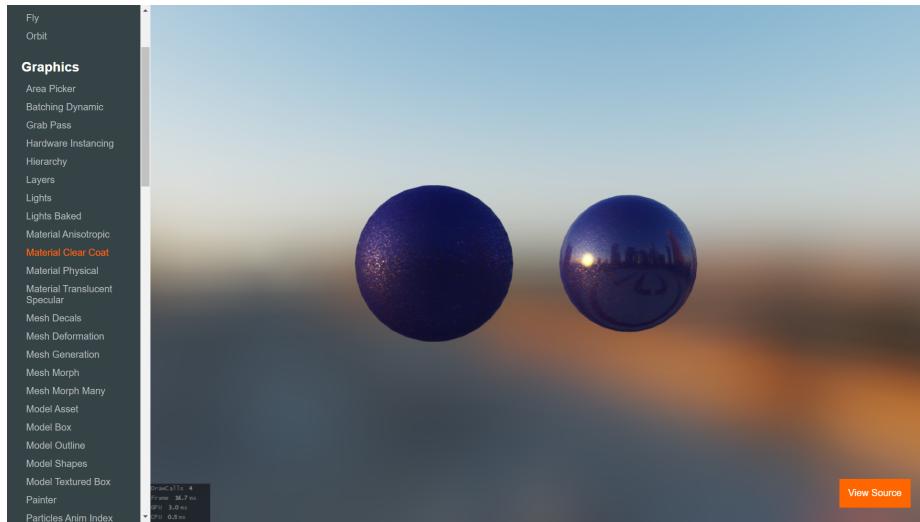

Figure 32: alt_text

Rozdział 4 skrypty

3.1 inicjalizacja i aktualizowanie

initialize()

Metoda `initialize()` odnosi się do inicjalizacji, która wykonywana jest tylko raz dla encji do której został dodany skrypt po załadowaniu się aplikacji. Korzystasz z tej metody, gdy chcesz zdefiniować zmienne i stałe dotyczące konkretnej instancji skryptu, czyli np.

`this.speed`

, gdzie `this` odnosi się do skryptu, nie do window, a `speed` to

nazwa zmiennej dostępna w `initialize()` i `update()`, w ten sposób możesz przekazać

zmienną `this.speed` z `initialize` do `update`.

update(dt)

Aktualizacja może być realizowana poprzez zastosowanie animacji czasowej

```
 1 /*jshint esversion: 6 */
 2
 3 class Ui extends pc.ScriptType {
 4
 5     // initialize code called once per entity
 6     initialize() {
 7         this.initHTML();
 8     }
 9     initHTML(){
10         this.element = document.createElement('div');
11         this.element.classList.add('container');
12         document.body.appendChild(this.element);
13         this.element.innerHTML = this.html.resource;
14     }
15 }
16
17 // update code called every frame
18 update(dt) {
19
20 }
21
22 }
23
24 pc.registerScript(Ui, 'ui');
25
26 Ui.attributes.add('html', {type: 'asset'});
27
28 // swap method called for script hot-reloading
29 // inherit your script state here
30 // Ui.prototype.swap = function(old) { };
31
32 // to learn more about script anatomy, please read:
33 // http://developer.playcanvas.com/en/user-manual/scripting/
```

Figure 33: alt_text

(time-based) lub klatkowej (frame-based). Jeżeli nie korzystasz z dt, czyli różnicy czasu

(delta time) stosujesz animację klatkową. Skutkiem jest brak płynności w animacji.

Natomiast gdy dorzucisz **dt** otrzymujesz wtedy płynną animację na podstawie czasu, a

nie klatek na sekundę (fps). Dlatego najczęściej mnoży się parametr przez dt, np. `this.speed * dt`.

3.2 atrybuty aka `attributes.add()`

Dzięki atrybutom otrzymujesz możliwość szybszych iteracji, tzn jesteś w stanie eksperymentować z parametrami, tworząc i testować grę szybciej, np jeżeli jesteś designerem, a nie programistą, możesz dostosowywać parametry bezpośrednio z poziomu

edytora zamiast w kodzie. Koncepcja podobna do Unity.

Nawet nie potrzebujesz korzystać z dat.GUI.

Nie ma sensu stosować atrybutów jeżeli pracujesz engine-only, dlatego że nie masz

wtedy dostępu do edytora.

Dostępne atrybuty:

- encji
- zasobu
- koloru
- krzywej
- wyliczenia
- JSON

encji

Jednym ze sposobów nawet lepszym niż korzystanie z `find` (find ogólnie jest wolną operacją, może dlatego że korzysta z rekurencyjnego wyszukiwania w głęb, DFS) jest odwoływanie się do encji poza skryptem za pomocą atrybutu encji. Podajesz nazwę atrybutu encji, jej typ.

Na poniższym przykładzie odwołuję się do car, po to aby w ui mieć informację na temat prędkości samochodu. Założmy, że encja car posiada skrypt CarController, wtedy mogę się dostać do CarController przy pomocy tego atrybutu encji car.

```
Ui.attributes.add('car', {type: 'entity'});
```

A tutaj można zauważyc efekt dodania powyższej linii i sparsowania kodu (musisz nacisnąć jeszcze Parse).

Figure 34: alt_text

Zauważ, że car i Car różnią się między sobą tym że pierwsze dotyczy nazwy **atrybutu** encji, a drugie nazwy encji w hierarchii, więc zachowaj czujność!

Albo jak chcesz znajdż inny sposób, np. nazwij obydwa inaczej, to już zostawiam Tobie jako, może nie wyzwanie, ale mikrozadanie.

Można też skorzystać z innego sposobu i nic nie przyczepiać, sposobem tym są zdarzenia o których później.

zasobu

Atrybut zasobu pozwala na odwołanie się do zasobu znajdującego się w projekcie,

Można podać tylko typ jako zasób, czyli type: 'asset' lub ograniczyć tylko do wybranego typu zasobu: tekstura, model, materiał itd.

Celem takiego zabiegu jest minimalizacja ewentualnej pomyłki, jeśli nie możesz podczepić zasobu każdego typu, tylko wybranego, jesteś w stanie upewnić się, że możesz przeciągnąć do slotu np. tylko tekstury, a nie model czy materiał, aby to zrobić musisz dodać jeszcze właściwość assetType i typ konkretnego zasobu:

```
MyScript.attributes.add('texture', { type: 'asset', assetType: 'texture' });
```

koloru

Atrybut koloru pokazuje color pickera, Możesz jako typ podać 'rgb' lub 'rgba'.

```
MyScript.attributes.add('color', { type: 'rgba' });
```

krzywej

Atrybut krzywej określa wartość, która zmienia się w czasie

```
MyScript.attributes.add('wave', { type: 'curve' }); // one curve
```

wyliczenia

Dzięki atrybutowi wyliczenia możesz wybrać jedną wartość spośród kilku opcji.

Właściwość enum jest tablicą obiektów, czyli opcji.

```

Car.attributes.add('value', {
    type: 'number',
    enum: [
        { 'valueOne': 1 },
        { 'valueTwo': 2 },
        { 'valueThree': 3 }
    ]
});

```

W edytorze działa to jak dropdown, czy HTML'owy <select>

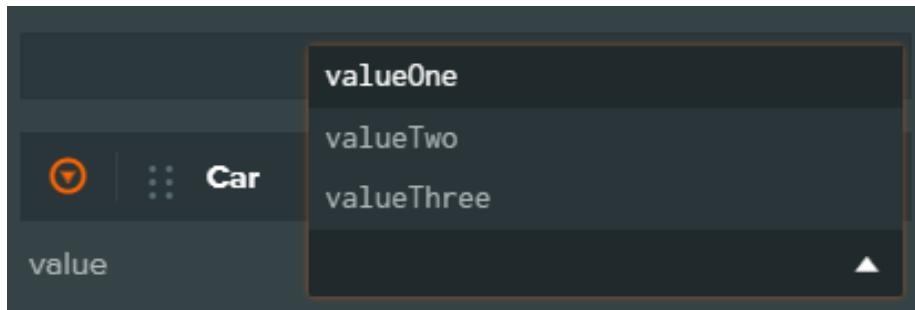

Figure 35: alt_text

JSON

Atrybut JSON jest nowym atrybutem, pozwala na zagnieżdżanie atrybutów, czyli nadaje się do złożonych struktur związanych z grą, Przykład poniżej dotyczy konfiguracji gry.

Kluczowa jest tu właściwość schema, która jest tablicą obiektów i zawiera definicje atrybutów, ale jest to już dość specyficzny przypadek.

```

MyScript.attributes.add('gameConfig', {
    type: 'json',
    schema: [{
        name: 'numEnemies',
        type: 'number',
        default: 10
    }, {
        name: 'enemyModels',
        type: 'asset',
        assetType: 'model',
        array: true
    }, {
        name: 'godMode',
        type: 'boolean',
        default: false
    }
});

```

```
    }];
});
```

To są wszystkie możliwe atrybuty skryptu. Przejdę teraz do koncepcji zdarzeń.

3.3 Komunikacja - zdarzenia

Komunikacja może występować jako przesyłanie parametrów od skryptu do skryptu, czyli np. pomiędzy dwoma encjami lub dotyczyć aspektu globalnego, tzn związanego ze zdarzeniami aplikacji.

Taki sposób posiada jedną zaletę, nie trzeba dzięki temu sprawdzać co klatkę z instrukcjami warunkowymi if.

zdarzenia skryptA-skryptB

Tak jak wspomniałem wcześniej zamiast korzystać z atrybutów encji i przeciągać encję do slotu można to zrealizować przy pomocy zdarzeń skryptowych. Jeśli chodzi o zdarzenia typu skryptA do skryptB, jest to bezpośrednia metoda, a co za tym idzie szybsza niż w przypadku zdarzeń aplikacji.

W zdarzeniach skryptowych stosuje się specjalne metody `fire()`, `on()` i `off()`.

`fire()` wyzwala zdarzenie, `on()` wykorzystywane jest w celu nasłuchiwanie, a `off()` wyłącza nasłuchiwanie.

```
class Player extends pc.ScriptType{
    ...
    update(dt) {
        const x = 1;
        const y = 1;
        this.fire('move', x, y);
    }
}
```

W metodzie `update()` wywoływanie jest zdarzenie z `fire()` i podawana jest nazwa zdarzenia w tym przypadku 'move' z przekazywanymi od Player do Display parametrami x, y.

```
class Display extends pc.ScriptType{

    initialize() {
        // method to call when player moves
        const onPlayerMove = function(x, y) {
            console.log(x, y);
        };

        // listen for the player move event
        this.playerEntity.script.player.on('move', onPlayerMove);
    }
}
```

```

    // remove player move event listeners when script destroyed
    this.playerEntity.script.player.on('destroy', function() {
        this.playerEntity.script.player.app.off('move', onPlayerMove);
    });
}

// set up an entity reference for the player entity
Display.attributes.add('playerEntity', { type: 'entity' });

```

Klasa `Display` otrzymuje parametry `x` i `y`, dokładniej chodzi o metodę wywołania zwrotnego (callback) nazwaną tutaj `onPlayerMove()`. Jeżeli gracz poruszy się, zostanie wyświetlona w konsoli wartość `x` i `y`, `console.log(x, y)`;

Aby dostać się do skryptu `player`, musisz odpowiednio odnieść się do encji gracza (`this.playerEntity`), dostać się do komponentu `script`, aż w końcu do skryptu `player`.

W `on()` przekazujesz nazwę zdarzenia ‘move’ z poprzedniej klasy (tzn zależy co piszesz najpierw czy zaczynasz od części zawierającej `fire()` czy `on()`).

Wyłączasz ‘move’ z metodą `off()`.

W taki oto sposób już wiesz jak działa komunikacja pomiędzy dwoma skryptami, tutaj było to `Display` i `Player`.

zdarzenia aplikacji

Aplikacja stanowi centralny magazyn w kontekście zdarzeń, nie musisz odwoływać się do encji.

```

...
update(dt) {
    const x = 1;
    const y = 1;
    this.app.fire('player:move', x, y);
}

```

Na tym przykładzie zauważ sposób pisania nazwy zdarzenia.

Widzisz, że nazwa zdarzenia składa się z `player` i `move` oddzielonym dwukropkiem.

Więc taki sposób zapewnia na uniknięcie konfliktu nazw, np jeżeli masz więcej ‘move’, to dobrym rozwiązaniem jest zastosowanie pewnej przestrzeni nazw, czyli np. tak jak powyżej.

`fire()` wyzwala zdarzenie ‘`player:move`’ z parametrami `x` i `y`.

```

initialize() {
    // method to call when player moves
    const onPlayerMove = function(x, y) {
        console.log(x, y);
    };
}

```

```

    // listen for the player:move event
    this.app.on('player:move', onPlayerMove);

    // remove player:move event listeners when script destroyed
    this.on('destroy', function() {
        this.app.off('player:move', onPlayerMove);
    });
}

```

`on()` jest nasłuchiwaczem zdarzenia ‘player:move’, kluczowe jest tu `this.app.on()` i `this.app.off()`, dotyczą one zdarzeń aplikacji.

Wynik działania jest ten sam, zostanie wypisana w konsoli wartość x i y.

Z `on()` i `off()` mogłeś się już spotkać przy **event-driven programming**, `fire()` jest specyficzną metodą w PlayCanvas, a przynajmniej jej nazwa.

Przejdę teraz do grafiki, czyli mocnej strony tego silnika.

Rozdział 5 Grafika

PlayCanvas ma zaawansowany silnik renderowania (rendering engine).

Korzysta pod spodem z WebGL API do rysowania prymitywów (linii, punktów, krzywych itd.).

W tym rozdziale przedstawię elementy grafiki takie jak: kamera, oświetlenie, renderowanie oparte na fizyce (szczególną uwagę poświęczę materiałom PBR).

Nie skupiam uwagi na renderingu statycznej siatki i siatki typu skinned (static and

skinned mesh rendering).

5.1 Kamera

W WebGL nie ma czegoś takiego jak kamera, jest to po prostu macierz.

Ale dzięki silnikowi gier, mamy dostęp do zaimplementowanej kamery.

Kamera jest obiektem, który odpowiedzialny jest za wyświetlanie obrazu sceny na

ekranie.

Posiada różne właściwości: pole widzenia, płaszczyzny przycinania bliskiej i dalekiej

(near, far clip) itd., ale jest to temat o CameraComponent, który znajduje się w dalszej części dotyczącej komponentów.

W PlayCanvas są w 2 typy projekcji kamer: perspektywa i ortogonalna.

Perspektywa polega na tym, że obiekty dalej położone są mniejsze, a bliżej położone

większe, dlatego sprawia to wrażenie, że obraz jest w 3D.

Perspektywę miałeś okazję widzieć, gdy pokazywałem mod z modelem miasta.

Kamera ortogonalna dobrze sprawdza się w grach typu 2D lub 2.5D, zwane też pseudo3D

(izometryczne) rysunek poniżej.

Figure 36: alt_text

5.2 Oświetlenie

Pod maską światel kryją się shadery (programy cieniowania), czyli symulacja oświetlenia

przebiega w taki sposób, że obliczany jest kolor każdego piksela na podstawie właściwości materiału powierzchni i źródeł światła. Innymi słowy na podstawie przyjętego modelu cieniowania, który jest pewnym modelem matematycznym. Oświetlenie może być dynamiczne lub ukryte w mapie światel.

Jeśli chodzi o światła to mamy do wyboru takie typy źródeł jak: kierunkowe, punktowe i

typu spot.

Kierunkowe są kojarzone z padaniem promieni słonecznych, czyli posiadają tylko kierunek.

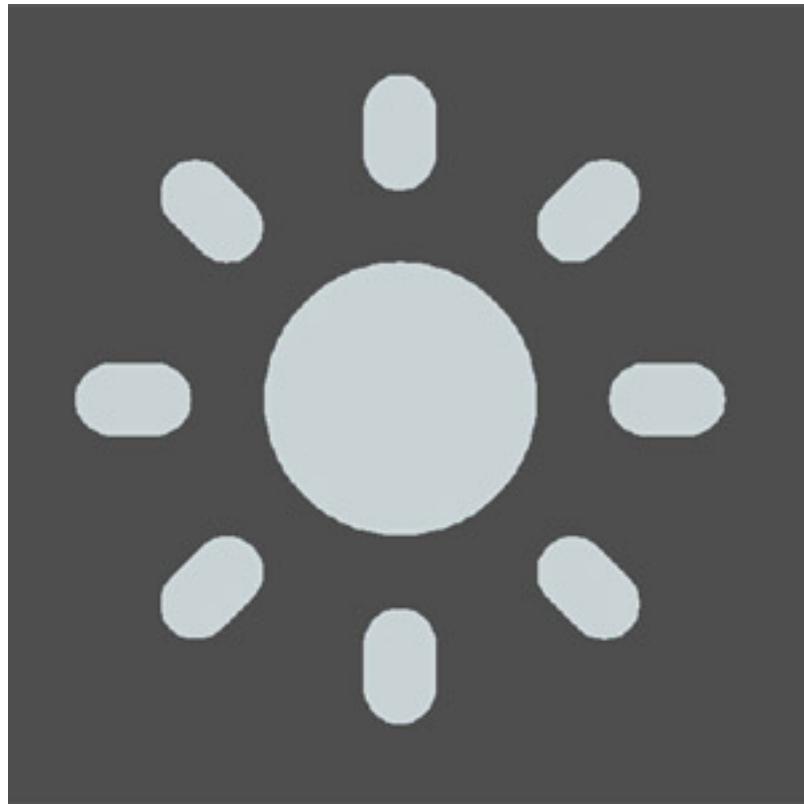

Figure 37: alt_text

Punktowe emitują światło z jednego punktu we wszystkie strony, czyli symulują żarówkę.

Spot, inaczej reflektorowe, emitują światło w podobny sposób jak punktowe. Różnią się tym, że światło jest ograniczone do kształtu stożka, dlatego dają taki

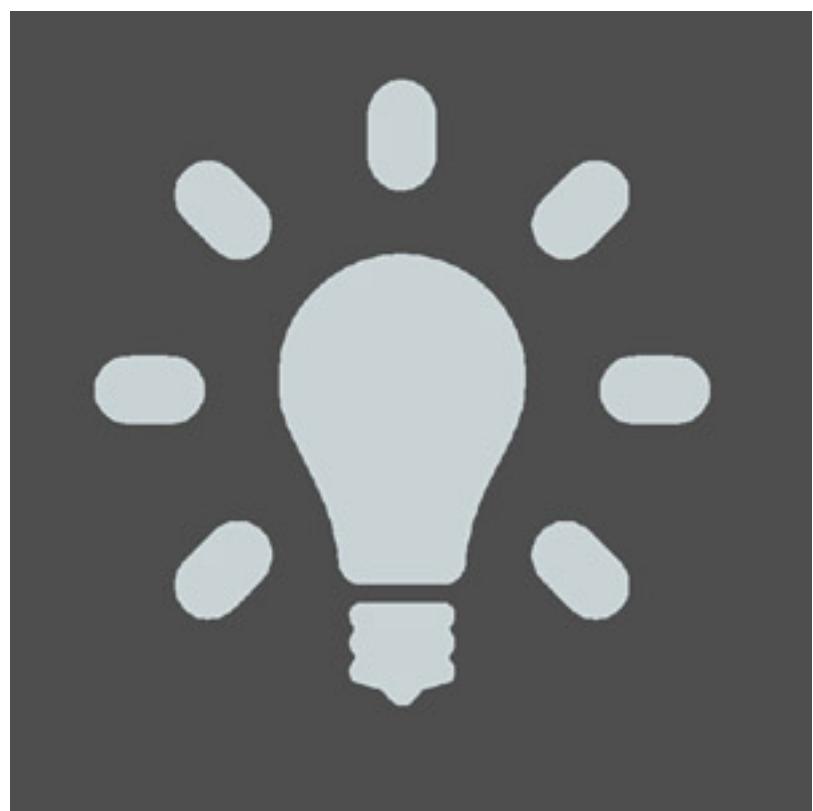

Figure 38: alt_text

efekt, więc przydają się przy symulacji latarki lub reflektorów samochodu.

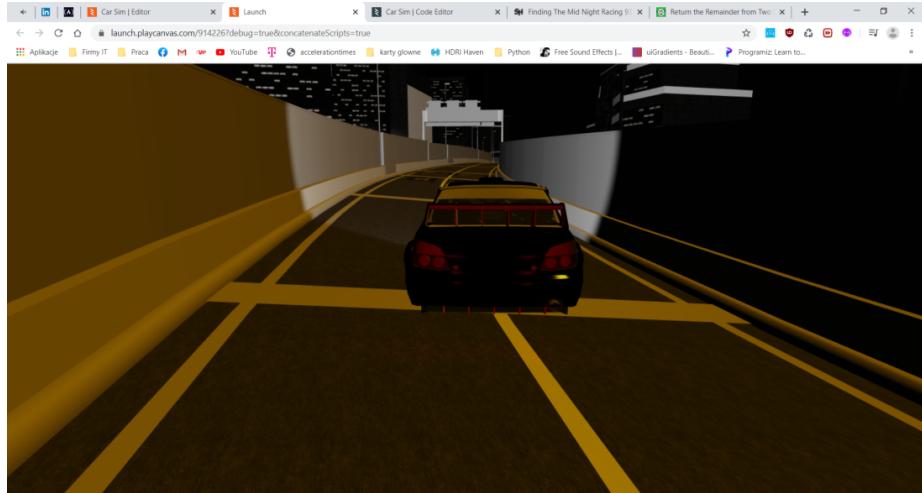

Figure 39: alt_text

5.3 PBR

Tu poruszę bardziej zaawansowany temat dotyczący renderowania opartego na fizyce

(physically based rendering), który jest bardzo popularny w grach. Skupię się na materiałach PBR, ponieważ ogólnie o PBR można napisać książkę, a nawet jedna taka

jest i to **bardzo dobra**, link do niej podaję tutaj

[Physically Based Rendering: From Theory to Implementation](#)

Generalnie na PBR składa się: rozproszenie, odbicie, zachowanie energii, metaliczność,

Fresnel term i mikropowierzchnie.

Koncepcje te są pokazane poniżej.

rozproszenie (diffuse)

Rozproszenie dotyczy sposobu interakcji pomiędzy symulowanym światłem i materiałem. Jak sama nazwa wskazuje światło ulega rozproszeniu na wszystkie strony.

odbicie (specular)

Światło odbijane od powierzchni daje efekt blasku.

zachowanie energii (energy conservation)

Suma rozproszonego i odbitego światła nie może być większa niż wartość całkowitego światła padającego na materiał. Oznacza to, że jeżeli powierzchnia jest wysoce odblaskowa efektem będzie niskie rozproszenie koloru.

metaliczność (metalness)

Nadaje wygląd materiałowi jakby był wykonany z metalu.

Fresnel

Efekt Fresnala, kąt pod którym patrzysz na powierzchnię ma wpływ na to w jakim stopniu powierzchnia pokazuje refleksy.

mikropowierzchnie

Mikropowierzchnie są związane z połyskliwością, działają na podobnej zasadzie co mapy normalne ale na skali mikro, stąd mikropowierzchnie. Definiują czy powierzchnia ma być szorstka czy gładka.

Powyższe koncepcje dotyczą ogólnie PBR. Teraz przedstawię jak to jest w przypadku materiałów fizycznych.

Więc tak w PlayCanvas możesz korzystać z 2 metod tzw. workflow: Metalness i Specular.

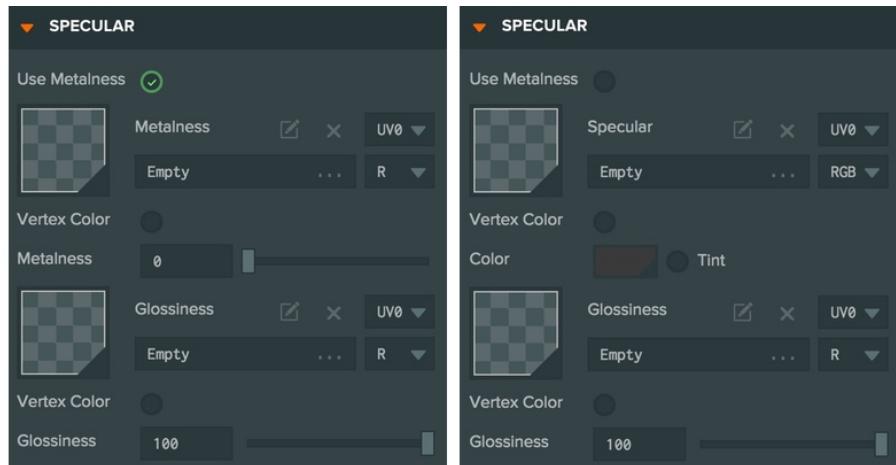

Figure 40: alt_text

Gdy zaznaczysz opcję Use Metalness, korzystasz... z Metalness, czyli metaliczności.

W przeciwnym razie gdy odznaczysz tą opcję korzystasz wtedy ze Specular.

Obydwie metody dają te same rezultaty. Tak naprawdę jest to zależne od twoich preferencji.

Metalness powiązane jest z wartością od 0 do 1 (0 - brak metaliczności, 1 - metal) lub mapą metalness, która zdecyduje jakie obszary materiału mają być metaliczne.

Specular powiązane jest z wartością specular lub mapą specular, która określa kolor i intensywność odbitego światła.

Jeśli chodzi o materiały PBR, podstawowym składnikiem jest kolor rozproszenia inaczej albedo. Jest to po prostu kolor materiału wyrażony wartością RGB (red, green, blue).

Można też skorzystać z mapy rozproszenia, aby np. przypisać materiałowi teksturę zamiast koloru.

Założymy, że np. robisz grę podobną do Gran Turismo, inspirując się licencjami chcesz mieć medale lub puchary w kolorze złota, srebra i brązu.

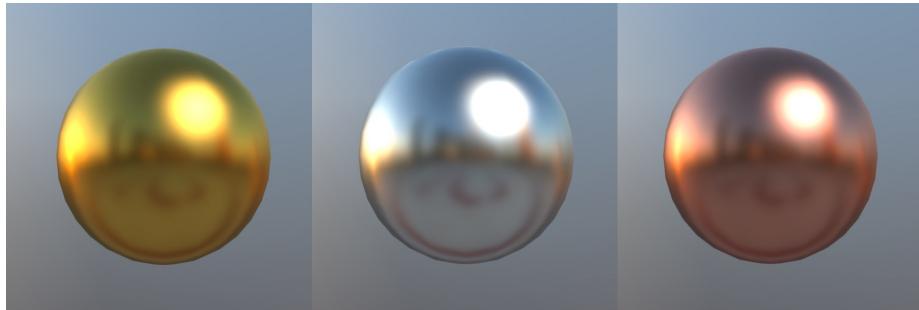

Figure 41: alt_text

Rozwiązaniem na to jest poszukanie wartości koloru w Internecie:

Material	RGB
Gold	(1.000, 0.766, 0.336) or [255, 195, 86]
Silver	(0.972, 0.960, 0.915) or [248, 245, 233]
Copper	(0.955, 0.637, 0.538) or [244, 162, 137]

Jak widzisz na tabelce, pierwszy kolor to złoty, podana jest znormalizowana wartość koloru od 0 do 1 oraz od 0 do 255.

Drugi kolor to srebrny, a trzeci kolor to może nie brąz, ale dość podobny.

I tak oto masz puchary w tych kolorach.

Było o metalness i specular, ale nie było jeszcze o glossiness.

Parametr glossiness używany jest w metalness i specular, co może zauważać na rysunku odnośnie workflow.

Glossiness określa jak gładka jest powierzchnia materiału, czyli stopień połyskliwości, który mieści się w granicach 0-100. Możesz też skorzystać z mapy glossiness.

Figure 42: alt_text

Na powyższym rysunku przypomina to trochę bombkę na choince, tak to można sobie skojarzyć.

To tyle na temat terminów metalness, specular i glossiness.

Rozdział 6 API omówienie

Poddane tutaj zostaną analizie takie klasy jak: Application, GraphNode, Entity.

Są jeszcze klasy dotyczące danego komponentu, nazwę to zbiorczo **xComponent** (np.

AnimationComponent), gdzie **x** to jeden z podanych komponentów:

Animation, Audio Listener, Button, Camera, Collision, Element, Layout Child, Layout Group, Light, Model, Particle System, Rigid Body, Screen, Script, Scrollbar, Scrollview, Sound, Sprite.

Są też systemy tych komponentów, czyli **xComponentSystem**, gdzie **x** to jeden z powyższych komponentów (np. **AnimationComponentSystem**).

Figure 43: alt_text

Razem, taka struktura (Entity + Component + ComponentSystem) tworzy coś co się nazywa ECS (Entity Component System). O komponentach i systemach komponentów później.

I tak o to przejrzałem większość API PlayCanvas, reszta klas znajduje się w Dodatku A, a najbardziej aktualną listę klas znajdziesz tutaj PlayCanvas API Reference .

Przejdę teraz do klasy Application.

6.1 Application

Szczególną uwagę należy poświęcić podstawowemu obiekowi app typu Application. Jest on bardzo specyficzny, ponieważ sam zawiera obiekty typu:

`AssetRegistry, Scene, Keyboard, Mouse, Touch, Gamepad.`

Jeszcze jedno, `pc` to jest przestrzeń nazw (skrót od PlayCanvas).

`pc.app`

`assets` - rejestr zasobów (`AssetRegistry`)

`scene` - scena (`Scene`)

`root` - korzeń (`Entity`)

`graphicsDevice` - urządzenie graficzne (`GraphicsDevice`)

`input:`

`keyboard` - klawiatura `Keyboard`

mouse - mysz **Mouse**

touch - urządzenie mobilne **Touch**

gamepad **Gamepad**

Pozostałe obiekty, właściwości, metody dostępne tu Application | PlayCanvas API Reference

6.2 GraphNode i Entity

6.2.1 GraphNode

Dzięki klasie GraphNode można manipulować encjami: dodawać encje potomne, pobierać / ustawiać orientację z kątami Eulera lub kwaternionami, pobierać / ustawiać pozycję w przestrzeni świata lub lokalnej, pobierać / ustawiać skalę tylko w przestrzeni lokalnej, ale też umożliwić aby encja patrzyła w dany punkt (lookAt()). Jest jeszcze parę innych metod nie omówionych w tej klasie.

6.2.2 Entity

Klasa Entity rozszerza / dziedziczy po GraphNode, więc zawiera odziedziczone metody takie jak:

`addChild(), get/set[Local]Position/Rotation(), getLocalScale(), lookAt(),
get/set[Local]EulerAngles(), translateLocal, rotateLocal.`

addChild(node)

Dodaje element potomny, na tym przykładzie jest to encja

```
const e = new pc.Entity(app);  
this.entity.addChild(e);
```

Najpierw tworzony jest obiekt encji, a później dodawany ten element potomny do elementu rodzica (`this.entity`)

Najczęstszy sposób by ustawić kamerę śledzącą, wtedy postać / pojazd to element rodzic, a kamera jest elementem potomnym. Jest to też sposób dynamicznego grupowania obiektów, np. encja nadziedziona miasto, encja potomna budynek.

Pozycję, orientację i skalę można ustawić z trzema liczbami x, y, z lub jednym wektorem `Vec3`

getEulerAngles()

pobiera kąty Eulera w przestrzeni świata (world space)

```
const angles = this.entity.getEulerAngles(); // [0,0,0]  
angles[1] = 180; // rotate the entity around Y by 180 degrees  
this.entity.setEulerAngles(angles);
```

Tak jak powyżej po to pobiera aby później obrócić encję wokół osi Y o 180 stopni

getLocalEulerAngles()
 pobiera kąty Eulera w przestrzeni lokalnej

```
const angles = this.entity.getLocalEulerAngles();
angles[1] = 180;
this.entity.setLocalEulerAngles(angles);
```

Pobiera aby później obrócić encję wokół **własnej** osi Y o 180 stopni

getLocalPosition()
 pobiera lokalną pozycję

```
const position = this.entity.getLocalPosition();
position[0] += 1; // move the entity 1 unit along x.
this.entity.setLocalPosition(position);
```

Pobiera aby później przesunąć encję o jedną jednostkę wzdłuż x.

getLocalRotation()
 pobiera lokalną orientację

```
const rotation = this.entity.getLocalRotation();
```

getLocalScale()
 pobiera lokalną skalę

```
const scale = this.entity.getLocalScale();
scale.x = 100;
this.entity.setScale(scale);
```

Pobiera aby później ustawić rozmiar x na 100 jednostek

getPosition()
 pobiera pozycję w przestrzeni świata

```
const position = this.entity.getPosition();
position.x = 10;
this.entity.setPosition(position);
```

Pobiera aby później ustawić pozycję x na 10 jednostek

getRotation()
 pobiera orientację w przestrzeni świata

```
const rotation = this.entity.getRotation();
```

lookAt(x, [y], [z], [ux], [uy], [uz])
 umożliwia aby encja patrzyła na inną encję, czyli w dany punkt

```
// Look at another entity, using the (default) positive y-axis for up
const position = otherEntity.getPosition();
this.entity.lookAt(position);

// Look at the world space origin, using the (default) positive y-axis for up
this.entity.lookAt(0, 0, 0);
```

Można też ustawić aby encja patrzyła na punkt 0, 0, 0

rotate(x, [y], [z])

Obraca encję w przestrzeni świata

```
// Rotate via 3 numbers
this.entity.rotate(0, 90, 0);
// Rotate via vector
const r = new pc.Vec3(0, 90, 0);
this.entity.rotate(r);
```

rotateLocal(x, [y], [z])

Obraca encję w przestrzeni lokalnej

```
// Rotate via 3 numbers
this.entity.rotateLocal(0, 90, 0);
// Rotate via vector
const r = new pc.Vec3(0, 90, 0);
this.entity.rotateLocal(r);
```

setEulerAngles(x, [y], [z])

ustawia kąty Eulera w przestrzeni świata (world space)

```
// Set rotation of 90 degrees around world-space y-axis via 3 numbers
this.entity.setEulerAngles(0, 90, 0);
// Set rotation of 90 degrees around world-space y-axis via a vector
const angles = new pc.Vec3(0, 90, 0);
this.entity.setEulerAngles(angles);
```

setLocalEulerAngles(x, [y], [z])

ustawia kąty Eulera w przestrzeni lokalnej

```
// Set rotation of 90 degrees around y-axis via 3 numbers
this.entity.setLocalEulerAngles(0, 90, 0);
// Set rotation of 90 degrees around y-axis via a vector
const angles = new pc.Vec3(0, 90, 0);
this.entity.setLocalEulerAngles(angles);
```

setLocalPosition(x, [y], [z])

ustawia lokalną pozycję

```

// Set via 3 numbers
this.entity.setLocalPosition(0, 10, 0);
// Set via vector
const pos = new pc.Vec3(0, 10, 0);
this.entity.setLocalPosition(pos);

setLocalRotation(x, [y], [z], [w])
ustawia lokalną orientację

// Set via 4 numbers
this.entity.setLocalRotation(0, 0, 0, 1);
// Set via quaternion
const q = pc.Quat();
this.entity.setLocalRotation(q);

setLocalScale(x, [y], [z])
ustawia lokalną skalę / rozmiar

// Set via 3 numbers
this.entity.setLocalScale(10, 10, 10);
// Set via vector
const scale = new pc.Vec3(10, 10, 10);
this.entity.setLocalScale(scale);

setPosition(x, [y], [z])
ustawia pozycję w przestrzeni świata

// Set via 3 numbers
this.entity.setPosition(0, 10, 0);
// Set via vector
const position = new pc.Vec3(0, 10, 0);
this.entity.setPosition(position);

setRotation(x, [y], [z], [w])
ustawia orientację w kwaterionach w przestrzeni świata

// Set via 4 numbers
this.entity.setRotation(0, 0, 0, 1);
// Set via quaternion
const q = pc.Quat();
this.entity.setRotation(q);

translate(x, [y], [z])
Przesuwa encję o x jednostek w przestrzeni świata

// Translate via 3 numbers
this.entity.translate(10, 0, 0);
// Translate via vector

```

```
const t = new pc.Vec3(10, 0, 0);
this.entity.translate(t);
```

Tutaj przesuwa o 10 jednostek w przestrzeni świata

```
translateLocal(x, [y], [z])
```

Przesuwa encję o x jednostek w przestrzeni lokalnej

```
// Translate via 3 numbers
this.entity.translateLocal(10, 0, 0);
// Translate via vector
const t = new pc.Vec3(10, 0, 0);
this.entity.translateLocal(t);
```

Tutaj przesuwa o 10 jednostek w przestrzeni lokalnej

Część IV - Encja - obiekt gry

Rozdział 7 Encja, Komponenty i Systemy

Encja

Encja to obiekt gry (w silniku Unity nazywa się ona GameObject), który jest kontenerem na komponenty, dzięki niej można ustawić transformację obiektu (pozycja, orientacja, rozmiar). Można też ukryć / pokazać obiekt (właściwość Enabled). Najczęstszy przypadek to ukrywanie jednego ekranu (screen) np. głównego menu, pokazanie innego np. z opcjami lub ustawieniami gry. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby encja była pusta i nie zawierała żadnych

komponentów, np. jeżeli chcesz żeby to był punkt.

Założymy, że robisz konfigurator i chcesz mieć hotspotty. Dobrym sposobem na to jest

utworzenie **pustych** encji, które będą reprezentować punkt.

Albo inny przykład: chcesz mieć przejście kamery z punktu A do punktu B, puste encje dobrze się sprawdzą.

Uwaga: jeżeli tworzysz nową encję, nazwiesz ją kamera, to nie jest to kamera, ponieważ

dodarczenie do niej komponentu CameraComponent (czy to z poziomu edytora na platformie, czy to engine-only) sprawi, że encja jest dopiero wtedy kamerą.

No dobrze, ale co w przypadku jak encja zawiera więcej komponentów niż jeden, czym wtedy jest? :)

Możesz jeszcze zastosować encję np. gdy chcesz mieć skrypt, ale nie w Root.

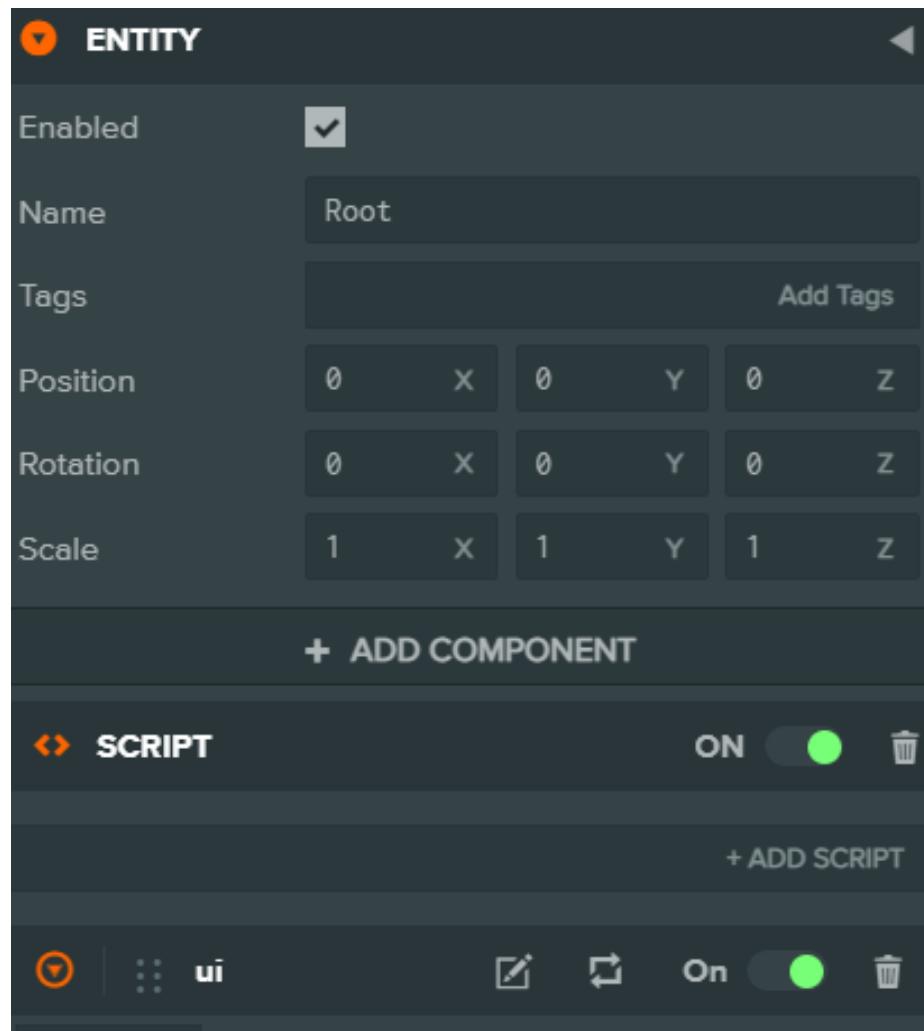

Figure 44: alt_text

Przebiega to następująco: tworzysz nową encję, dodajesz do niej komponent script i doryzasz kod js, nazywasz tą encję adekwatnie do nazwy kodu.

Poniższy rysunek może przekaże co mam na myśli.

Znowu posługuję się przykładem z gry Monopoly. Więc tworzysz encję, która nazywa się UI, dodajesz do niej komponent script, doryzasz kod np. uiManager.js, trade.js, setup.js.

Na rysunku możesz zauważyć jeszcze, że podobnie postąpiono z elementami potomnymi UI, czyli Main, Main Menu itd., co wskazuje na to ikonka ‘znaczników’ <>.

To jest jeden z takich trików, aby pozwolić na lepszą organizację w hierarchii, przede wszystkim jest to bardziej zrozumiałe niż wpychanie wszystkich skryptów do Root.

Podsumowując encja może zawierać komponenty lub nie, wtedy jest encją pustą.

Komponenty

Komponent nadaje encji pewne zachowanie, tak jak już mówiłem, żeby encja była

kamerą musi posiadać komponent kamery. Istnieją jeszcze inne komponenty.

Ogólnie komponenty to pewien sposób projektowania oprogramowania. Komponenty w tym przypadku są lepsze niż podejście klasowe, dlatego, że z komponentami łatwiej jest zarządzać rzeczami w grze, ponieważ są bardziej modularne i mniejsze niż klasy, to tak w skrócie.

Komponentów szczegółowo nie będę analizował. Poniżej znajduje się lista 18 komponentów.

Komponenty (18):

- Animation
- Audio Listener
- Button
- Camera
- Collision
- Element
- Layout Child
- Layout Group
- Light
- Model
- Particle System (system cząsteczek)

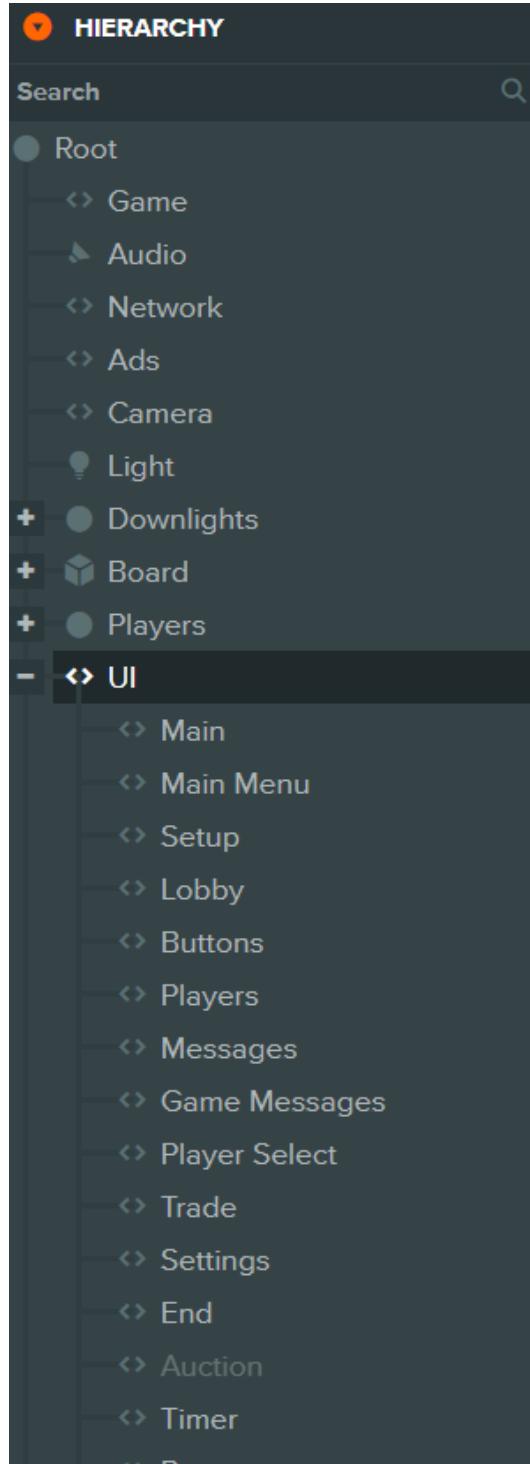

Figure 45: alt_text
56

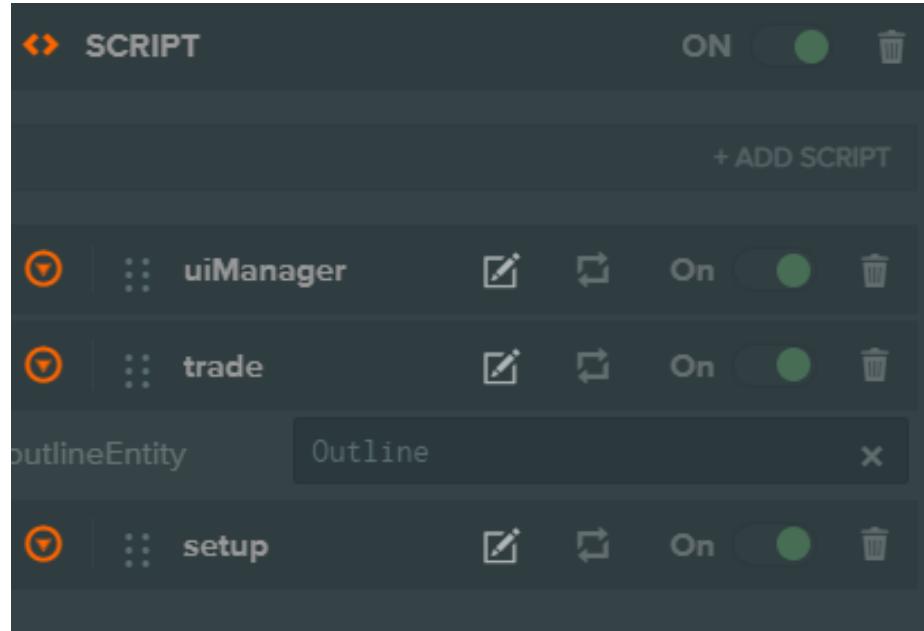

Figure 46: alt_text

- Rigid Body (bryła sztywna)
- Screen
- Script
- Scrollbar
- ScrollView
- Sound
- Sprite (duszek)

Animation

Figure 47: alt_text

Zacznę od komponentu animacji, określa które zasoby animacji są brane pod uwagę.

Audio Listener

Figure 48: alt_text

Lokalizacja nasłuchiwacza audio podawana jest w tym komponencie. Dotyczy ona

dźwięku pozycyjnego w 3D (positional audio). Przykład znajduje się tutaj <https://playcanvas.github.io/#sound/positional.html>

Button

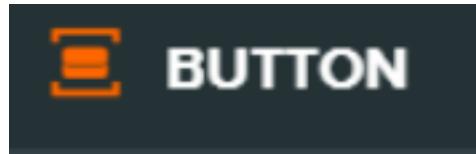

Figure 49: alt_text

Tworzy przycisk UI,

Camera

Figure 50: alt_text

Dodaje do encji kamerę, która wyświetla scenę z poziomu encji. Główne właściwości

komponentu to typ projekcji: perspektywa czy ortogonalna, czyli projection (perspective

lub orthographic), pole widzenia (field of view) w stopniach, płaszczyzny przycinania

bliskiej i dalekiej (nearClip, farClip), tzn na jaką odległość kamera widzi z bliska i

daleka. Pozostałe właściwości znajdziesz tutaj Camera | Learn PlayCanvas

Collision

Figure 51: alt_text

Komponent fizyczny Collision jest przydatny w wykrywaniu kolizji. Dostępne typy

kształtu kolizji (collision shape) to: box, sphere (kula), capsule (kapsuła), mesh (siatka),

compound (złożony z innych podstawowych kształtów box, sphere itd.), cone (stożek),

cylinder. Jeżeli encja posiada tylko komponent collision jest wtedy tzw. triggerem, który

dobrze sprawdza się przy wykrywaniu kiedy otworzyć drzwi w grze lub kiedy osiągnąłeś

linię mety. Collision stosowany jest najczęściej z rigidbody o którym później.

Jeszcze jedno odnośnie collision, ponieważ zdarzy się taka sytuacja, że chcesz przesunąć

kształt kolizji, ale problem w tym, że przesuwasz też jednocześnie model 3D.

Trik polega na tym, żeby stworzyć encję rodzica (parent entity), wrzucić tam komponent collision, a model dać jako encję potomną. W efekcie możesz przesunąć kształt kolizji bez

przesuwania modelu 3D.

Element

Figure 52: alt_text

Komponent Element jest elementem potomnym dla komponentu Screen.

Buduje się z nim interfejs użytkownika poprzez obrazki lub tekst, dlatego można wybrać typ: Image lub Text.

Layout Child

Figure 53: alt_text

Layout Child odnosi się do możliwości nadpisania parametrów Layout Group.

Layout Group

Figure 54: alt_text

W Layout Group można ustawić orientację elementów UI na poziomą lub pionową z właściwością Orientation, która przyjmuje wartości Horizontal lub Vertical.

Ważną właściwością jest Wrap, aktywując tą właściwość otrzymujesz **siatkę** (grid), czyli elementy znajdujące się w wierszach i kolumnach.

Light

Figure 55: alt_text

Jak już wiesz światło może posiadać typ: kierunkowy, punktowy lub reflektorowy.

W PlayCanvas określa to właściwość Type z możliwymi opcjami: Directional, Point lub

Spot. Światłu możesz nadać kolor i intensywność, z właściwościami Color i Intensity.

Model

Figure 56: alt_text

Model, z nim możesz wyświetlić prymitywy: box, capsule, cone, cylinder, plane (płaszczyzna, nazywam to podłoga), sphere. Oprócz prymitywów możesz też wyświetlić model 3D (w formacie .glb, .fbx itd.), aby to zrobić musisz ustalić Type jako Asset. Komponent Model posiada właściwość Model tam możesz znaleźć slot do którego możesz przeciągnąć wybrany zasób z modelem 3D.

Particle System (system cząsteczek)

Figure 57: alt_text

Z tym komponentem ustawisz system cząsteczek, czy to deszcz czy śnieg.

Rigid Body (bryła sztywna)

Figure 58: alt_text

Kolejny komponent fizyczny to RigidBody, stosowany jest z komponentem Collision.

RigidBody nadaje encji właściwości fizyczne takie jak: masa, tłumienie liniowe i kątowe (linear, angular damping), tarcie (friction), odbijalność (restitution).

Dodatkowo RigidBody posiada 3 typy: Static, Dynamic i Kinematic.

Na Kinematic nie oddziałują żadne siły, Static przydaje się dla podłożą, trasy etc.

Dynamic stosuje się w celach zapewnienia fizyki wraz z siłami.

Mały tip: Nie zapomnij ustawić właściwości odbijalności na 0 przy typie Static, jeżeli nie chcesz aby obiekt się odbijał od podłoża.

Screen

Figure 59: alt_text

Screen to element rodzic dla komponentu Element. Definiuje obszar wyświetlania elementów.

Script

Figure 60: alt_text

Komponent Script jest podstawowym komponentem najczęściej używanym. Za pomocą niego można doczepić skrypty w js (tzn nie bezpośrednio rysunek poniżej).

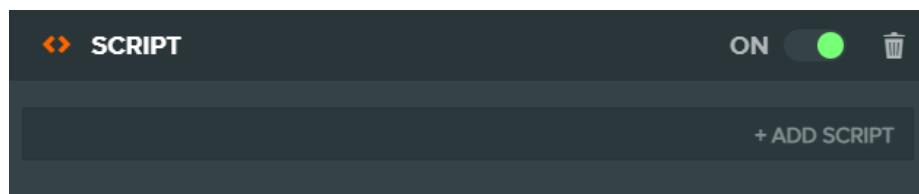

Figure 61: alt_text

Jako przykład możesz wyłączyć komponent Script, jeżeli doczepiłeś skrypt z turn.js i nie chcesz żeby model się obracał.

Jako inny przykład możesz też włączyć ten komponent, aby uaktywnić CarController.js, gdy chcesz aby samochód startował z linii startu dopiero po odliczaniu 3,2,1. Sposobów innych pewnie znajdzie się więcej.

Scrollbar

Scrollbar dotyczy kontrolki przewijania dla poniższego komponentu Scrollview.

ScrollView

Figure 62: alt_text

Figure 63: alt_text

Scrollview określa obszar możliwy do przewijania.

Sound

Figure 64: alt_text

Komponent Sound kontroluje dźwięk, odtwarza zasoby audio.

Sprite (duszek)

Są dwa rodzaje wewnętrz tego komponentu: duszek prosty lub animowany. Sprite wyświetla zasoby związane ze Sprite.

To są wszystkie możliwe komponenty w PlayCanvas. Nie omówiłem API tych komponentów, więc resztę możesz znaleźć tutaj <https://developer.playcanvas.com/en/api/?filter=component>

Jeśli chodzi o to ComponentSystem, przegląd tego znajduje się poniżej, czyli o Systemach.

Systemy

Systemy, a dokładniej systemy komponentów inaczej menedżery, a w PlayCanvas **ComponentSystems** odpowiedzialne są za zarządzanie komponentami. Jako przykład podam globalne ustawienie grawitacji wszystkim komponentom RigidBody, a skorzystam w tym przypadku z RigidbodyComponentSystem, ale dokładniej z gotowego obiektu należącego do app.systems.

Figure 65: alt_text

ComponentSystemRegistry systems

The application's component system registry. The Application constructor adds the following component systems to its component system registry:

- animation (AnimationComponentSystem)
- audiolistener (AudioListenerComponentSystem)
- button (ButtonComponentSystem)
- camera (CameraComponentSystem)
- collision (CollisionComponentSystem)
- element (ElementComponentSystem)
- layoutchild (LayoutChildComponentSystem)
- layoutgroup (LayoutGroupComponentSystem)
- light (LightComponentSystem)
- model (ModelComponentSystem)
- particlesystem (ParticleSystemComponentSystem)
- rigidbody (RigidBodyComponentSystem)
- screen (ScreenComponentSystem)
- script (ScriptComponentSystem)
- scrollbar (ScrollbarComponentSystem)
- scrollview (ScrollViewComponentSystem)
- sound (SoundComponentSystem)
- sprite (SpriteComponentSystem)

```
// Set global gravity to zero
this.app.systems.rigidbody.gravity.set(0, 0, 0);
```

Jak widzisz w systems są jeszcze inne systemy komponentów (np. animation typu AnimationComponentSystem). Daruję sobie omawianie ich, ponieważ wszystkie działają na podobnej zasadzie, czyli dotyczą ustawień globalnych.

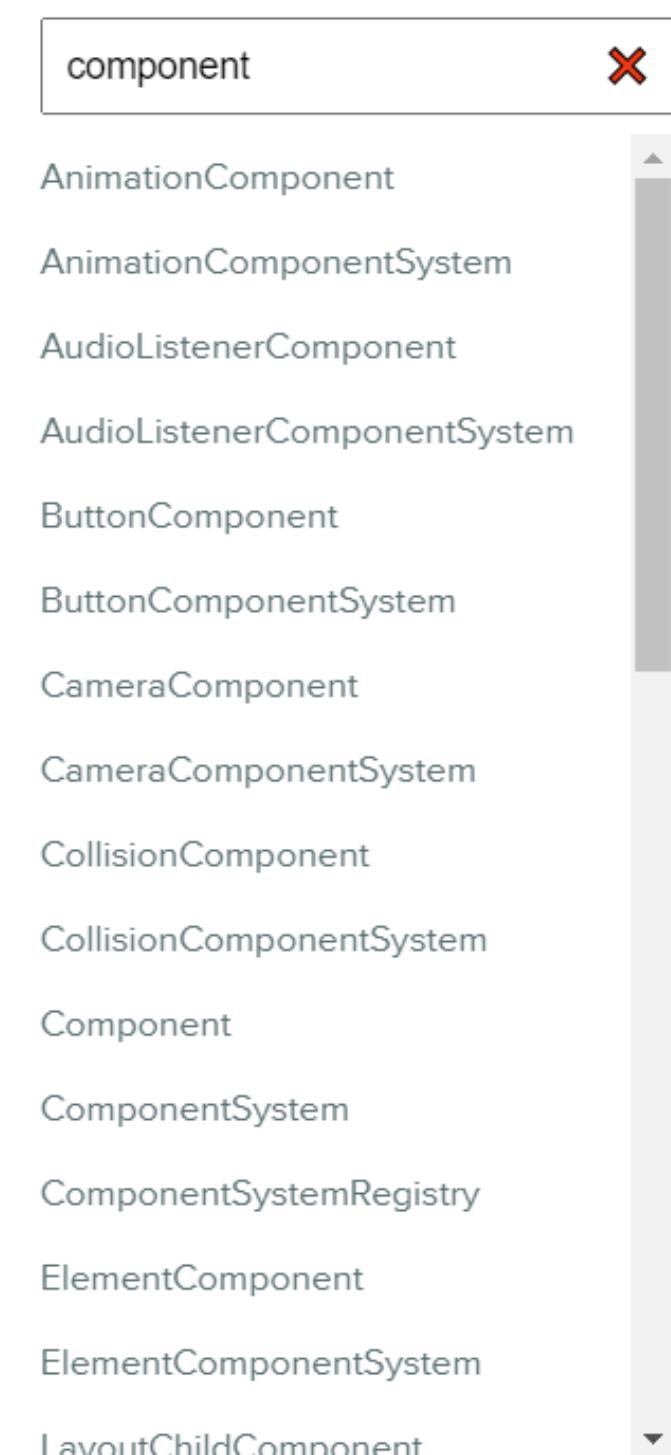

Figure 66: alt_text
65

Wracając do przykładu z rigidbody system, dostaję się do niego poprzez `app.systems`, czyli mam `app.systems.rigidbody`. Następnie ustawiam globalną grawitację (a w zasadzie jej brak) z `gravity.set(0,0,0)`, więc razem otrzymuję powyższą linijkę kodu, chyba wiesz jak ją złożyć?

A i systems to rejestr systemów. Pozwolę sobie zakończyć ten rozdział i przejść dalej do praktyki i przykładów.

Część V - praktyka i przykłady

Rozdział 8 Praktyczny projekt - Showroom

Z uwagi na to, że brakuje praktyki w tej książce postanowiłem napisać rozdział z praktycznym projektem, czyli Showroom.

Showroom prezentuje modele 3D samochodów i jest to mały projekt myślę, że jest on ciekawy, okaże się to w trakcie.

Z projektu możesz nauczyć się: - jak ładować modele 3D jeden po drugim (będzie to łatwiejsze niż implementacja ładowania sceny addytywnie) - jak doczepić UI z HTML i CSS do twojego showroomu, aby stworzyć interfejs użytkownika. - jak zastosować komponenty Screen i Element przy tworzeniu UI

Do czego taki showroom może się przydać?

Pierwsze zastosowanie to wizualizacja.

Drugie zastosowanie to jako składnik gry wyścigowej, czyli wybór samochodu. W ten sposób możesz przenosić showroom pomiędzy grami / projektami, modyfikując go (np. zmieniając wygląd UI itd.), ale funkcjonalność będzie wciąż podobna. Czyli tak naprawdę twój showroom będzie po prostu reużywalny, bo po co coraz pisać wszystko od nowa prawda? Zapamiętaj ten trick jeżeli planujesz tworzyć więcej projektów niż jeden.

Plan jest taki, tworzysz nowy projekt, starasz się dobrać modele tak, aby rozmiar ich razem nie przekraczał 1GB, jeżeli korzystasz z platformy.

Jeżeli nie korzystasz z platformy, a w trybie engine-only nie musisz się tak ograniczać.

W tym przykładzie będę korzystał z platformy.

Zatem czas na praktykę, jak to mówi się po angielsku 'get your hands dirty'.

W twoim dashboardzie, przejdź do PROJECTS.

Kliknij NEW, aby pokazać okienko z tworzeniem nowego projektu (NEW PROJECT).

Wybierz Blank Project, wpisz nazwę projektu, ja nazwałem to showroom. Możesz dodać

też opcjonalny opis, w tym przypadku jest to nieistotne. Naciskasz CREATE,

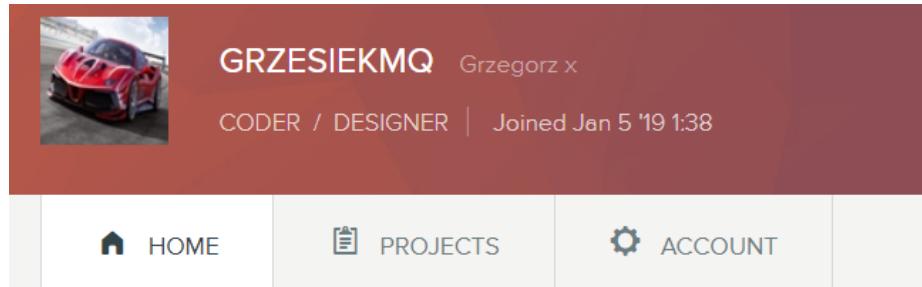

Figure 67: alt_text

A screenshot of a "NEW PROJECT" creation interface. At the top, there is a "NEW PROJECT" button with a plus sign icon and a close button (X). Below this, there are three project templates: "Blank Project", "Model Viewer Starter Kit", and "VR Starter Kit". Each template has an icon, a title, and a brief description. Below the templates is a form with fields for "showroom" (containing "showroom"), "Enter optional project description" (with a placeholder), and a dropdown menu set to "Public". At the bottom right of the form is a "CREATE" button.

Figure 68: alt_text

przechodzi to dalej do overview twojego projektu, gdzie klikasz EDITOR tak jak na rysunku poniżej (na Watch, Star, Fork nie zwracaj uwagi).

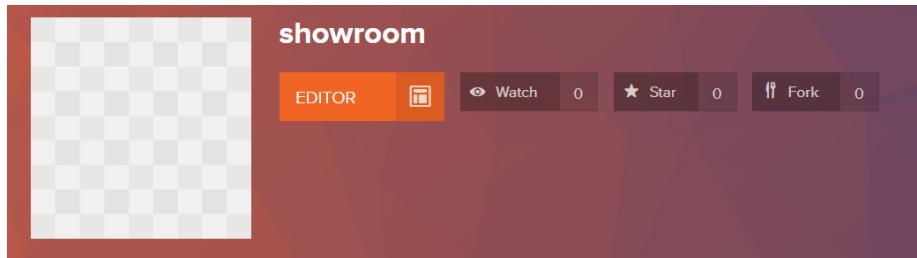

Figure 69: alt_text

Następny etap to wybór sceny, a w zasadzie tylko kliknięcie na scenę Untitled.

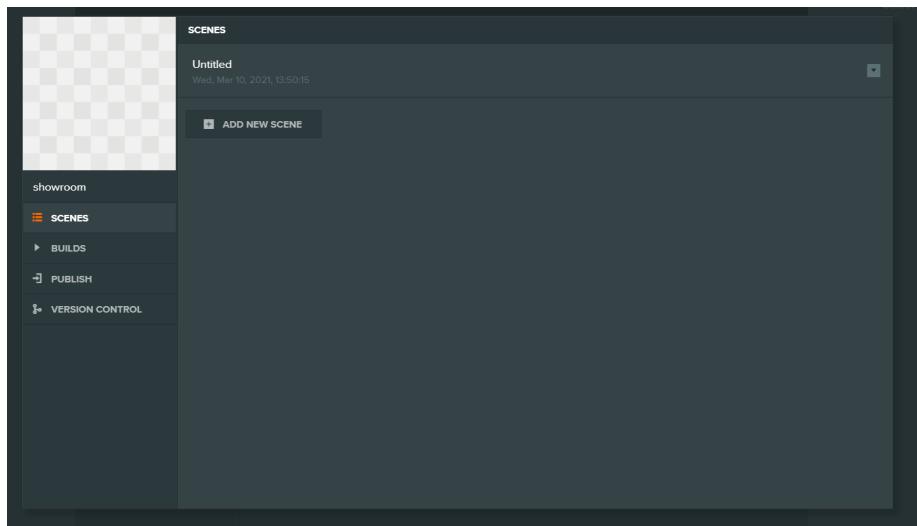

Figure 70: alt_text

Tak wiem narazie nic ciekawego.

Pokaże się edytor i widok sceny.

Wyrzuć boxa, stwórz folder o nazwie cars, przejdź do niego, zainportuj swoje modele 3D samochodów do PlayCanvas.

Najedź na ikonkę + przy ASSETS, pokaże się tekst 'Create or upload new asset'. Kliknij na +, na Upload, wrzuć modele. Gdzie możesz znaleźć modele?

Na BlendSwap, Sketchfab, 3D Warehouse itd., znajdź najlepiej modele w formacie .fbx.

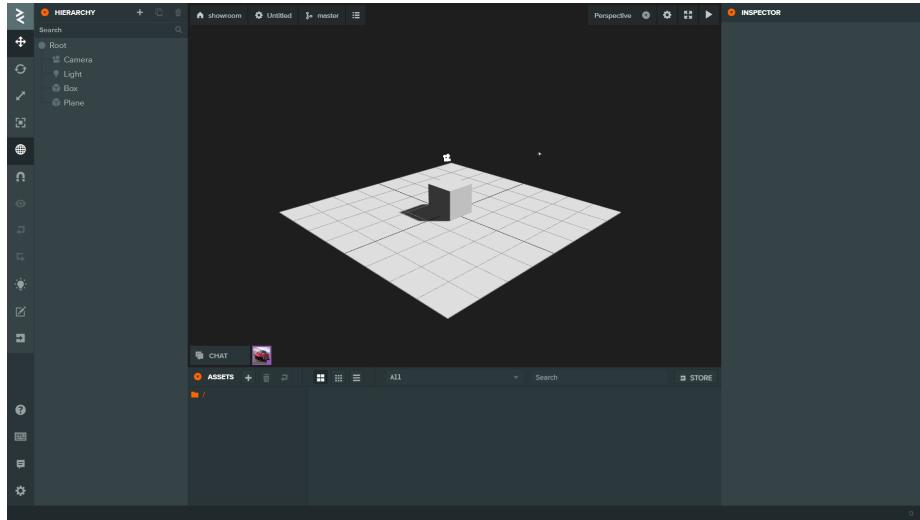

Figure 71: alt_text

Mała porada nie zaznaczaj wszystkich wybranych modeli do importu, ponieważ będziesz miał bałagan dlatego, że zostaną wrzucone wszystkie materiały obok siebie, z plikami modeli nie byłoby w sumie problemu, no i jeszcze dodatkowo dodać do tego tekstury.

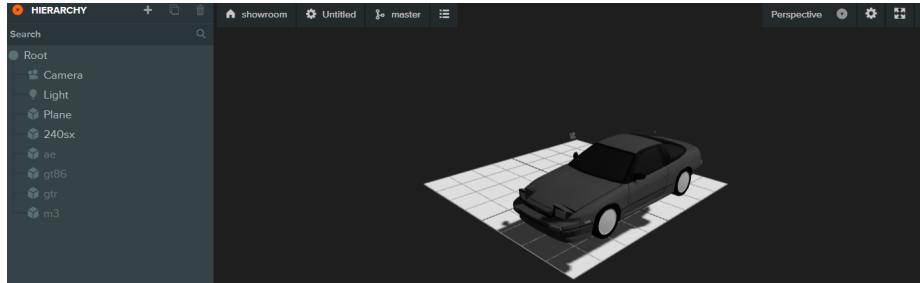
Więc najlepiej stwórz kilka podfolderów w cars, każdy folder dotyczy konkretnego modelu.

Wrzuć po kolei samochody.

Figure 72: alt_text

Dodaj do hierarchii plik .glb z modelem, zrób tak z pozostałymi modelami. Zostaw włączony jeden model, ukryj pozostałe (odznacz enabled przy entity), uzyskasz taki efekt

UI z HTML i CSS

Stwórz w folderze głównym folder **ui**, w nim stwórz 3 pliki: ui.js, ui.html, ui.css.

Oddzielę UI od Showroomu.

Najpierw zajmę się ui.js, jak dobrze pamiętasz, aby przygotować HTML do inicjalizacji musisz wpisać taki kod:

```
this.element = document.createElement('div');
this.element.classList.add('container');
document.body.appendChild(this.element);
this.element.innerHTML = this.html.resource;
```

Cały kod wygląda tak:

```
/*jshint esversion: 6 */

class Ui extends pc.ScriptType {

    // initialize code called once per entity
    initialize() {
        this.initHTML();
    }
    initHTML(){
        this.element = document.createElement('div');
        this.element.classList.add('container');
        document.body.appendChild(this.element);
        this.element.innerHTML = this.html.resource;
    }

    // update code called every frame
    update(dt) {
    }
}
```

```
pc.registerScript(Ui, 'ui');

Ui.attributes.add('html', {type: 'asset', assetType: 'html'});
```

Na pewno zauważysz /*jshint esversion: 6 */ , tak korzystam ze składni ES6.

Mówilem wcześniej w jaki sposób wczytać HTML.
To jeszcze wyjaśnij 2 ostatnie linijki.

```
pc.registerScript(Ui, 'ui');
```

Oznacza, że rejestrujesz skrypt Ui, musisz tak zrobić jeżeli piszesz w stylu ES6.

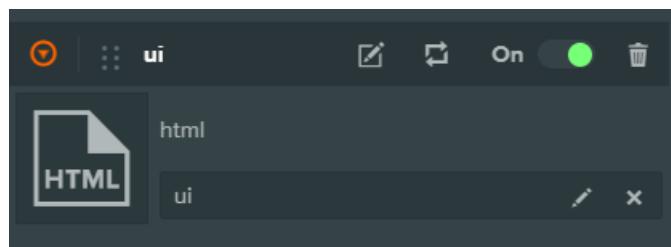
```
Ui.attributes.add('html', {type: 'asset', assetType: 'html'});
```

W tym miejscu dodajesz definicję zasobu html.

W PlayCanvas możesz kopiować pliki / zasoby pomiędzy projektami, ja tak zrobię. Po prostu wchodzisz na jeden projekt zaznaczasz zasób dajesz Ctrl+C, przechodzisz do drugiego projektu i Ctrl+V. Tego nie będę pokazywał.
Dodaj skrypt ui.js do encji Root, czyli kliknij na Root w hierarchii, Add Component, Script, Add script, ui.js (taka kolejność). Dodaj zawartość w pliku HTML, np.:

```
<h1>Showroom</h1>
<button class="left">left</button>
<button class="right">right</button>
```

Gdy dodasz zasób ui.html do skryptu ui.js otrzymasz coś takiego:

Aby podpiąć CSSa w ui.js dodajesz metodę initCSS():

```
initCSS(){
    const cssRes = this.css.resource;
    const style = pc.createStyle(cssRes);
    document.head.appendChild(style);

    style.innerHTML = cssRes;
}
```

Wywołujesz ją w initialize():

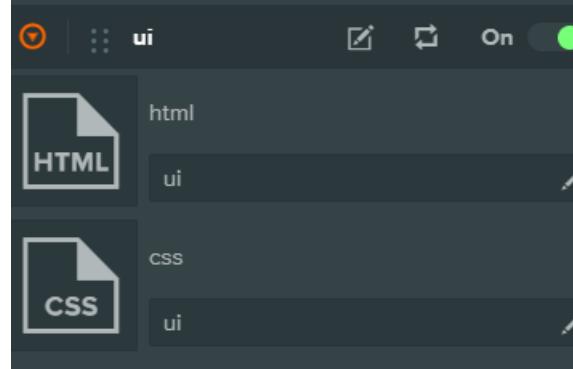
```
initialize() {
    this.initHTML();
```

```

        this.initCSS();
    }

Jeszcze na końcu pliku dodajesz taką linijkę:
Ui.attributes.add('css', {type: 'asset', assetType: 'css'});

```


Gdy dodasz zasób ui.css do skryptu ui.js otrzymasz coś takiego:

Wpisałem taki kod CSS:

```

.container h1 {
    position: absolute;
    color: white;
    left:40%;
}

.left, .right {
    position: absolute;
    top:50%
}

.left{
    left:30%
}
.right{
    right:30%
}

```

Ok, teraz stwórz plik showroom.js i wpisz taki kod:

```

/*jshint esversion: 6 */

class Showroom extends pc.ScriptType {

    // initialize code called once per entity
    initialize() {

```

```

    }

}

pc.registerScript(Showroom, 'showroom');

W tej klasie zrobię metody hideAll() oraz showOne():

hideAll(){
    this.cars.forEach(car => car.enabled = false);
}

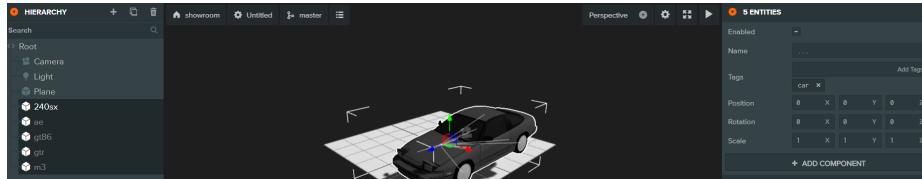
showOne(index){
    const car = this.cars[index];
    car.enabled = true;

    console.log(car.name);
}

```

hideAll() ukrywa wszystkie modele.
showOne() pokazuje jeden model, jeszcze dodatkowo wyświetla nazwę samochodu (w celu debug).

Nadaj wszystkim samochodom tagi 'car' w edytorze, aby po wyszukaniu uzyskać tablicę tych samochodów:

Do tego celu skorzystałem z findByTag() znajdującego się w Entity i jako argument podałem 'car':

```
this.cars = this.app.root.findByTag('car');
```

Szuka to wszystkie samochody z tym tagiem, więc mam tablicę tych encji i mogę w ten sposób ukryć wszystkie modele:

```
this.cars.forEach(car => car.enabled = false);
```

Wróć do klasy Ui. Napisz taką metodę toggleCar():

```
toggleCar(index){
    this.entity.script.showroom.hideAll();
    const lastIndex = this.entity.script.showroom.cars.length - 1;
    const indexExceedsArray = index < 0 || index > lastIndex;

    if(indexExceedsArray){

```

```
        return;
    }
    this.entity.script.showOne(index);
```

Jak widzisz opakowałem wywoływanie metod `hideAll()` i `showOne()` w jedną metodę `toggleCar()`.

Dopisz jeszcze taki kod w `initialize()`:

```
this.initHTML();
this.initCSS();

const left = document.querySelector('.left');
const right = document.querySelector('.right');
let index = 0;

const self = this;
const btnLeft = function(){
    --index;
    console.log('left', index);
    self.toggleCar(index);

};

const btnRight = function(){
    ++index;
    console.log('right', index);

    self.toggleCar(index);

};

left.addEventListener('click', btnLeft);
right.addEventListener('click', btnRight);
```

Możesz też napisać inaczej i utworzyć metody `btnLeft()` i `btnRight()` w klasie `Ui`, wtedy nie musisz pisać `self`.

Zwróć uwagę, że trzeba dać `++index` lub `--index`, a nie `index++` lub `index--` przy zmianie indeksu związanego z kolejnością samochodów.

Różnicą jest najpierw inkrementacja / dekrementacja, a później przypisanie, od pisania tego w odwrotnej kolejności.

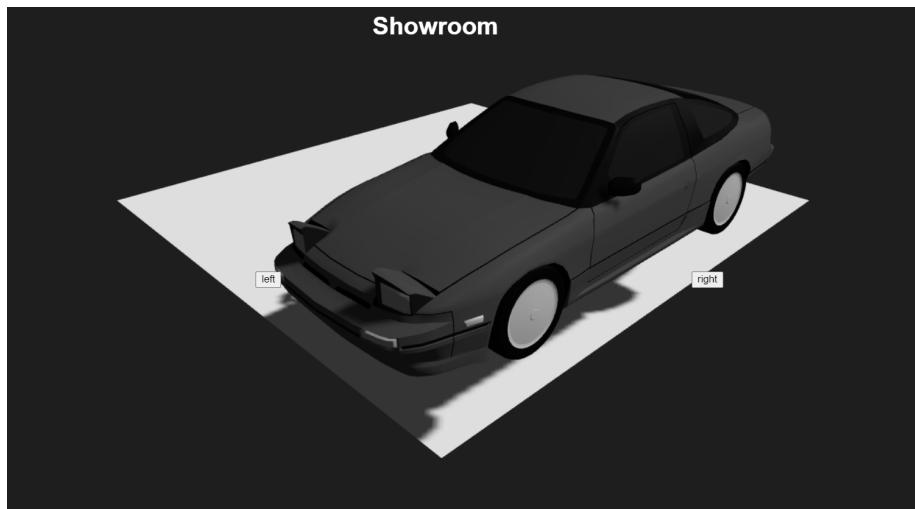
Stosuję tutaj **early return**, aby upewnić się, że indeks jest w zasięgu tablicy.

Pewnie zwróciłeś też uwagę, że z pozycjami samochodów jest coś nie tak?

Możesz to poprawić np. w Blenderze.

Funkcjonalność showroomu jest gotowa. Możesz przełączać pomiędzy samochodami.

Poniżej efekt twojej pracy (mojej też :)).

Tak o to zrobiłeś mini projekt, ale czegoś tu brakuje? Tak, brakuje wyglądu. Zmień styl przycisków left i right. Ustaw inny font w nagłówku Showroom.

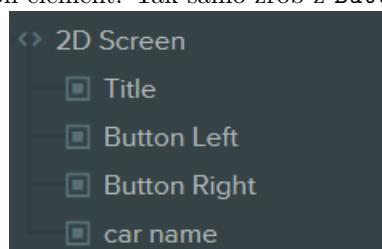
Jest jeszcze jedna opcja możesz skorzystać z komponentów Screen i Element. Będzie to łatwiejsze niż pisanie CSSa. Nawet w manualu możesz znaleźć, że jest to rekomendowany sposób. Ja tak zrobię.

komponenty Screen i Element

Znajdź model salonu samochodowego, zainportuj do PlayCanvas. Kliknij na encję Root, utwórz encję Screen, czyli w hierarchii wykonaj kroki: add entity->User interface->2D Screen.

Stwórz encje potomne dla 2D Screen. Kliknij na 2D Screen. Aby wstawić element tekst, wykonaj następujące kroki: add entity->User interface->Text element. Nazwij tą encję np. **Title**.

Aby wstawić następny element tekst, wykonaj te same kroki i nazwij encję **car name**. Zostały jeszcze do wstawienia dwa przyciski odpowiedzialne za zmianę samochodu. Odpowiednio Button Left, wstawisz wykonując kroki: add entity->User interface->Button element. Tak samo zrób z **Button Right**. Powinieneś

otrzymać taki rezultat:

Będzie teraz trochę pisania, ale nie dużo.

Wpisz kod (jeżeli korzystasz z drugiego sposobu, czyli Screen i Element) lub przerób klasę Showroom:

```
/*jshint esversion: 6 */

class Showroom extends pc.ScriptType {

    // initialize code called once per entity
    initialize() {
        this.cars = this.app.root.findByTag('car');

    }

    hideAll(){
        this.cars.forEach(car => car.enabled = false);

    }
    showOne(index){
        const car = this.cars[index];
        car.enabled = true;

        this.carName.element.text = car.name;

    }

}

pc.registerScript(Showroom, 'showroom');
```

Napisz też kod lub przerób klasę Ui:

```
/*jshint esversion: 6 */

let index = 0;

class Ui extends pc.ScriptType {

    // initialize code called once per entity
    initialize() {

        this.btnLeft.element.on('click', this.onBtnLeft, this);

    }

}
```

```

    this.btnRight.element.on('click', this.onBtnRight, this);

}

toggleCar(index){
    const showroom = this.showroomEntity.script.showroom;
    const carsLength = showroom.cars.length;
    const lastIndex = carsLength - 1;

    if(index < 0){

        index = lastIndex;

    }

    if(index > lastIndex){
        index = 0;
    }

    showroom.hideAll();
    showroom.showOne(index);

}

onBtnLeft(){

    --index;
    console.log('left', index);

    this.toggleCar(index);

}

onBtnRight(){
    ++index;
    console.log('right', index);

    this.toggleCar(index);

}

// update code called every frame
update(dt) {

}

```

```

}

pc.registerScript(Ui, 'ui');

Ui.attributes.add('btnLeft', {type:'entity'});
Ui.attributes.add('btnRight', {type:'entity'});
Ui.attributes.add('showroomEntity', {type:'entity'});

```

Ustaw pozycję elementu Title, ściagnij ikonki chevronów left i right, dla kontrolek (lewo, prawo) i ustaw pozycje przycisków Button Left i Right, ściagnij wybrany font np. z Google Fonts, ja wziąłem Heebo. Przypisz font dla Title i car name. Ustaw pozycję nazwy samochodu **car name**. Uzyskasz podobny efekt do tego:

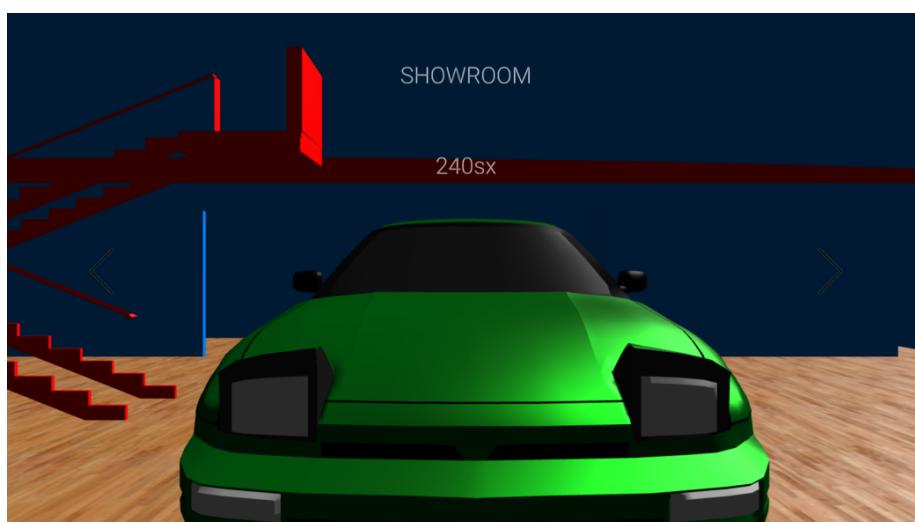

Figure 73: alt_text

Rozdział 9 PlayCanvas - dema

Zostaną przeanalizowane dwa techniczne dema, After the Flood i Casino, szczegółowo kodu nie będę omawiał, bo zajęłoby to z pewnością z kilkaset a może i nawet kilka tysięcy stron, więc poddam analizie demo Casino pod kątem hierarchii (i to bardzo szczegółowo, nie tak pobieżnie jak to było w części o edytorze przy panelu hierarchia),

organizacji zasobów, szczególnie skryptów, ale też pod względem graficznym.

Natomiast ze względu na zbyt dużą złożoność dema After the Flood ograniczę tylko do krótkiej analizy graficznej i skryptów.

8.1 After the Flood

alt_text

Krótką analiza grafiki i skryptów

After the Flood to pokaz możliwości WebGL 2 ze współpracą teamu PlayCanvas i Mozilla.

Jak widzisz na rysunku tekstury 3D w postaci proceduralnych chmur stworzone z szumem Worley-Perlin robią wrażenie.

Co zawiera jeszcze to demo? Zawiera proceduralną wodę, animowane liście z systemem cząsteczek po stronie GPU, renderowanie HDR z antialiasingiem wielopróbkowym (MSAA, multisampling antialiasing), sprzętowe PCF dotyczące cieni, Alpha to coverage, wypalanie mapy światel w czasie rzeczywistym i odbicia lustrzane.

W przypadku tego projektu kod js nie znajduje się w folderze scripts.

Znalazłem takie pliki js:

alphaToCoverage.js, ambient.js, assignLight.js, assignLights.js, changeCamera.js, cloth.js, controller.js, debugShaderExplosion.js, demoSettings.js, dontDrawToDepth.js, finalScene.js, finalTempLamp.js, findIdenticalShaders.js, fly-camera.js, foliage.js, fps.js, hideDistance.js, instancingGroup.js, layerSetup.js, leavesParticle.js, leavesShadows.js, less.min.js, loader.js, loading.js, loadShaders.js, makeBrighter.js, mirror.js, namespace.js, noAlphaTest.js, objExportLib.js, opacityFresnel.js, patchCubemap.js, patchFog.js, placeLeaves.js, post2bloom.js, post2colorCorrection.js, post2grabColor.js, postprocess.js, recordShaders.js, reflectableWorld.js, refractiveMaterial.js, renderDebug.js, replaceMipmappedTexture.js, setLayer.js, setNewLayers.js, shaderBuild.js, shaderComplexity.js, shadowCasterControl.js, singleMesh.js, sky.js, skyboxToggle.js, softParticle.js, specularAA.js, subMirror.js, testExample.js, totalTime.js, tree.js, ui.js, volumelight.js, water.js, wire.js, wireUpdate.js, xlimit.js, zprepass.js

Na poniższej liście opisuje krótko każdy plik js:

1. alphaToCoverage - właściwość materiału
2. ambient - muzyka ambient
3. assignLight, assignLights - przypisanie światła
4. changeCamera - zmień kamerę
5. cloth - animacja tkaniny
6. controller - kontroler postaci
7. debugShaderExplosion - shader eksplozji w trybie debug
8. demoSettings - ustawienia technicznego dema

9. dontDrawToDepth - nie zezwala na rysowanie do bufora głębi
10. finalScene - końcowa scena
11. finalTempLamp - końcowa tymczasowa lampa
12. findIdenticalShaders - znajduje identyczne shadery z wykorzystaniem odległości edycyjnej
13. fly-camera - camera latająca
14. foliage - listowie (zbiór liści)
15. fps - klatki na sekundę
16. hideDistance - ukrywa dystans
17. instancingGroup - grupa instancji potrzebna przy batching
18. layerSetup - ustawienia warstwy
19. leavesParticle - animowane liście z systemem cząsteczek po stronie GPU
20. leavesShadows - cienie liści
21. loader - loader
22. loading - ekran wczytywania (loading screen)
23. loadShaders - wczytywanie shaderów
24. makeBrighter - rozjaśnia światła uliczne
25. mirror - odbicia lustrzane
26. namespace - przestrzeń nazw, globalny obiekt atf (after the flood)
27. noAlphaTest - brak testu alfa
28. objExportLib - biblioteka do eksportu modelu obj
29. opacityFresnel - przezroczystość Fresnella (kod nieaktywny)
30. patchCubemap - patch tekstuury sześciennnej
31. patchFog - patch mgły
32. placeLeaves - umieszcza liście dynamicznie
33. post2bloom - efekt bloom
34. post2colorCorrection - korekcja koloru
35. post2grabColor - grab color
36. postprocess - postprocessing
37. recordShaders - zapis cache shaderów
38. reflectableWorld - świat odblaskowy

39. refractiveMaterial - refrakcja materiału
40. renderDebug - wyświetlanie w trybie debug
41. replaceMipmappedTexture - zamienia mipmapowaną teksturę
42. setLayer - ustawia warstwę
43. setNewLayers - ustawia nowe warstwy
44. shaderBuild - buduje shader
45. shaderComplexity - profile shadera (losowy, postaci, postaci wierzchołków, postaci pikseli, key, czas linkowania shadera)
46. shadowCasterControl - kontrola cieni
47. singleMesh - łączy siatki (combine mesh), batching
48. sky - proceduralne chmury
49. skyboxToggle - przełączanie skybox'a
50. softParticle - zmiękczanie systemu cząsteczek
51. specularAA - lustrzany antialiasing
52. subMirror - ustawienie offsetu głębi lustra
53. testExample - przykład testowy
54. totalTime - całkowity czas
55. tree - instancja drzewa
56. ui - interfejs użytkownika, tutaj dynamiczne przełączanie pomiędzy panelami menu, ustawienia, info itd.
57. volumelight - światło przestrzenne
58. water - proceduralna woda
59. wire - drut
60. wireUpdate - aktualizacja związana z drutem
61. xlim - limit pozycji x
62. zprepass - dotyczy bufora głębi Jak widzisz dużo się dzieje w tym demie, dlatego zrezygnowałem z analizy kodu, opisałem tylko pliki js.

8.2 Casino

Demo Casino powstało dzięki teamowi PlayCanvas. Jest mniejsze od After the Flood pod względem ilości kodu oraz plików js, więc przeanalizuję jego hierarchię, wspierając się zrzutami ekranowymi. Będę musiał podzielić hierarchię na kilka screenshotów.

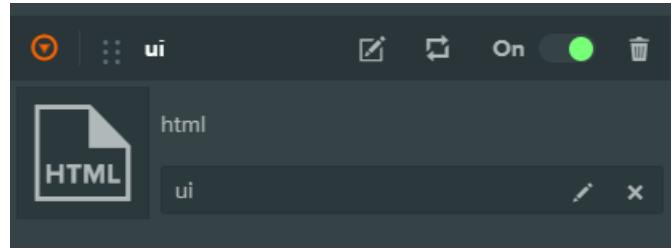

Figure 74: alt_text

Analiza hierarchii

Zacznę od głównych encji, a później będę po kolei rozwijał hierarchię.

Jak się jednak okazuje struktura drzewa jest płaska, jedynie encja cameraPath zawiera encje potomne.

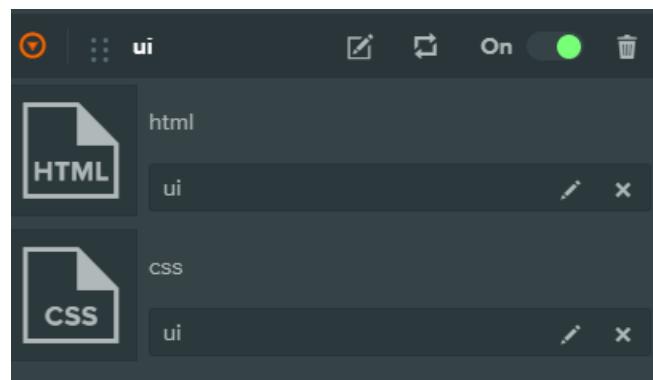

Figure 75: alt_text

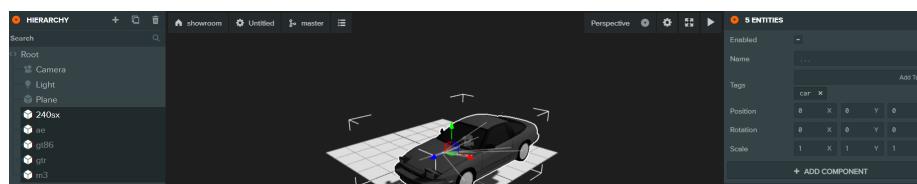

Figure 76: alt_text

Kamery oprócz Camera4 najprawdopodobniej nie są używane.

Jest tu jednak jedna wada, obiekty nie są pogrupowane.

Ogólnie możesz zauważyc tutaj takie encje jak: krzesło barowe, krzesło, stół, drzewo, stół do pokera, światło na drugim piętrze, automat do gier, sofa, bar,

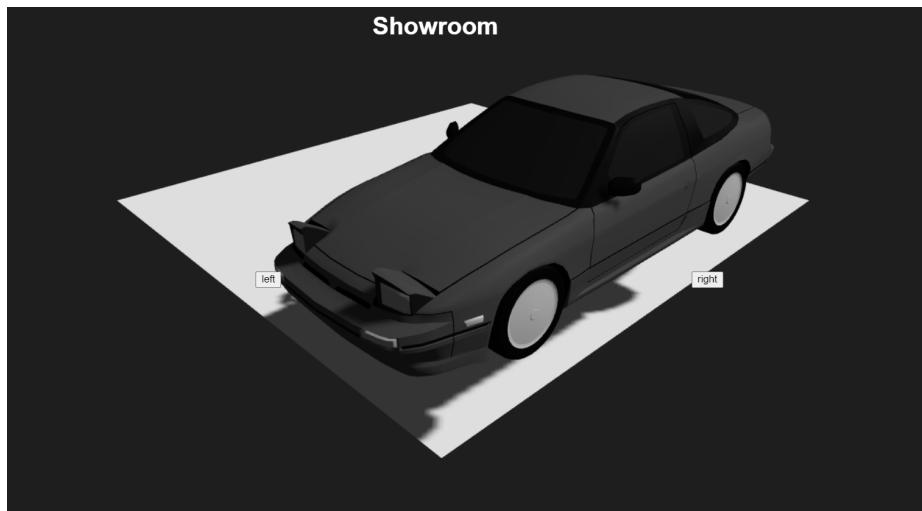

Figure 77: alt_text

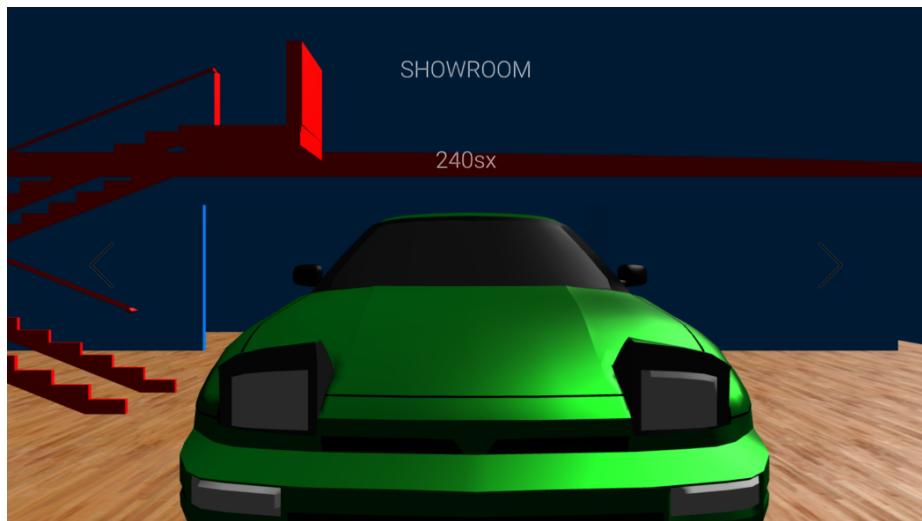

Figure 78: alt_text

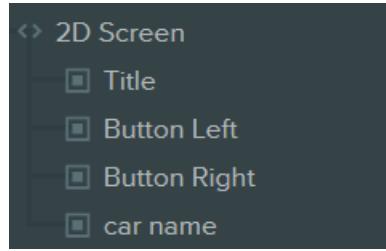

Figure 79: alt_text

odbicia, odbicia automatu do gier, stół do ruletki, poziom szczegółowości LOD (automatu do gier, stołu do ruletki, sofy, stołu do pokera), interfejs użytkownika, efekt glow, ścieżka kamery i inne. Głównych encji naliczyłem 117, jeszcze ścieżka kamery ma 12 encji potomnych co daje w sumie 129 encji w projekcie, czy jest to dużo, mało na pewno nie, dużo też nie. Na tym zakończę analizę hierarchii.

Analiza zasobów

Jeśli chodzi o zasoby w projekcie to nie ma ich dużo, więc analiza pójdzie szybko i ograniczę tylko do krótkiego opisu i pokazania modeli 3D.

Folder główny zawiera foldery (scripts, json, materials, models, textures) i pliki (!Cubemap, baseRefl2, ui.html, ui_css.css).

Można w projekcie znaleźć między innymi takie modele 3D jak: krzesło barowe, krzesło, stół, drzewo, stół do pokera, automat do gier, sofa, bar, półka barowa, stół do ruletki, stolik do kawy.

alt_text

stół do pokera i krzesła

alt_text

automaty do gier

alt_text

stolik do kawy i sofa

alt_text

stół do ruletki

alt_text

bar i półka barowa

skrypty

W projekcie możesz znaleźć następujące skrypty js:

bakeLight.js - wypala światła

Cull.js - culling kamery
distCull.js - culling odległości
pickReflection.js - wybiera odbicie
animCamera.js - animacja kamery
loadingScreen.js - ekran wczytywania
rotateReflection.js - obraca odbicie
fixGloss.js - naprawia blask
occludeWithLM.js - okluzja z lightmapą (LM - lightmap)
lightProbe.js - próbka światła
lod.js - poziom szczegółów (LOD)
glow.js - efekt glow
flyCamera2.js - kamera latająca
reflectionProbe.js - próbka odbić
overrideLM.js - nadpisuje lightmapę
renderReflection.js - wyświetla odbicia
fog.js - mgła przestrzenna
tileOffsetWorkaround.js - rozwiązanie problemu z offsetem
ui.js - interfejs użytkownika
foliage.js - listowie
dontLod.js - nie aktywuj LOD
cullPrewarm.js - culling
lightProbeAtEachNode.js - próbka światła przy każdym węźle
optimize.js - optymalizacja
bicubicLM.js - lightmapa dwuszczenienna

krótka analiza grafiki

Demo prezentuje pokaz zastosowania materiałów PBR, o których było wcześniej, mgły przestrzennej, reflection probe, light probe, generowane przez silnik lightmapy, paraboloidalne odbicia w czasie rzeczywistym, poziom szczegółowości modeli 3D LOD.

W demie można przełączyć kamerę pomiędzy kinematyczną, a latającą (można wtedy przeglądać całą scenę).

To było na tyle odnośnie grafiki.

Na co zwrócić uwagę?

Jeszcze jedna sprawa, na co możesz jeszcze zwrócić uwagę, możesz dodać multi-player / networking w swojej grze, AI np. z biblioteką Yuka Yuka | A JavaScript library for developing Game AI, spróbować zintegrować PlayCanvas z TensorFlow.js. Dorzucić Vue albo Reacta, skorzystać z PCUI, libki komponentów UI od PlayCanvas PCUI.

Möżesz jeszcze zbudować z Apache Cordova, aby stworzyć grę mobilną, która będzie aplikacją hybrydową, w ten sposób jesteś w stanie wrzucić na Sklep Google (Google Play) lub Amazon App Store.

Doszedłeś do końca książki, dzięki za przeczytanie jej!

Życzę Ci powodzenia w PlayCanvas, mam nadzieję, że triki które tu opisałem, a było ich parę przydadzą Ci się :)

Jeszcze raz zachęcam do zjrzenia do książki Physically Based Rendering: From Theory to Implementation , możesz też sięgnąć po *Real-Time Rendering, Fourth Edition 4th Edition* .

Dodatek A

API

pc
callbacks
guid
math
path
platform
script
string

Animation

Animation
AnimationComponent
AnimationComponentSystem
AnimationHandler

Asset

Asset

AssetReference
AssetRegistry

Audio

AudioHandler
AudioListenerComponent
AudioListenerComponentSystem

Batch

Batch
BatchGroup
BatchManager

Component

Component
ComponentSystem
ComponentSystemRegistry

Element

ElementComponent
ElementComponentSystem
ElementDragHelper
ElementInput
ElementInputEvent
ElementMouseEvent
ElementTouchEvent

Layout

LayoutChildComponent
LayoutChildComponentSystem
LayoutGroupComponent
LayoutGroupComponentSystem

Model

Model
ModelComponent
ModelComponentSystem

ModelHandler

Morph

Morph

MorphInstance

MorphTarget

Script

ScriptAttributes

ScriptComponent

ScriptComponentSystem

ScriptHandler

ScriptRegistry

ScriptType

Sound

Sound

SoundComponent

SoundComponentSystem

SoundInstance

SoundInstance3d

SoundManager

SoundSlot

Sprite

Sprite

SpriteAnimationClip

SpriteComponent

SpriteComponentSystem

SpriteHandler

Texture

Texture

TextureAtlas

TextureAtlasHandler

TextureHandler

Touch

Touch

TouchDevice

TouchEvent

Vec

Vec2

Vec3

Vec4

Vertex

VertexBuffer

VertexFormat

VertexIterator

XR

XrHitTest

XrHitTestSource

XrInput

XrInputSource

XrManager

pozostate

Application

BasicMaterial

bounding

BoundingBox

BoundingSphere

button

ButtonComponent

ButtonComponentSystem

camera

CameraComponent

CameraComponentSystem

collision

CollisionComponent
CollisionComponentSystem
Color
contact
ContactPoint
ContactResult
container
ContainerHandler
ContainerResource
Controller
CubemapHandler
curve
Curve
CurveSet
Entity
EventHandler
font
Font
FontHandler
ForwardRenderer
Frustum
GamePads
GraphicsDevice
GraphNode
Http
I18n
IndexBuffer
keyboard
Keyboard
KeyboardEvent
layer

Layer
LayerComposition
light
LightComponent
LightComponentSystem
Lightmapper
Mat
Mat3
Mat4
Material
Material
MaterialHandler
Mesh
Mesh
MeshInstance
Mouse
Mouse
MouseEvent
Node
OrientedBox
** particle system**
ParticleSystemComponent
ParticleSystemComponentSystem
Picker
post effect
PostEffect
PostEffectQueue
Quat
ray
Ray
RaycastResult

RenderTarget
resource
ResourceHandler
ResourceLoader
rigidbody
RigidBodyComponent
RigidBodyComponentSystem
scene
Scene
SceneHandler
scope
ScopeId
ScopeSpace
screen
ScreenComponent
ScreenComponentSystem
scrollbar
ScrollbarComponent
ScrollbarComponentSystem
scrollview
ScrollViewComponent
ScrollViewComponentSystem
Shader
SingleContactResult
Skeleton
skin
Skin
SkinInstance
StandardMaterial
StencilParameters
Tags

TransformFeedback

** stałe**

Dodatek B

PlayCanvas przykłady

PlayCanvas Examples

Animacja

- Blend
- Tweening Kamera
- First Person
- Fly
- Orbit Grafika
- Area Picker
- Batching Dynamic
- Grab Pass
- Hardware Instancing
- Hierarchy
- Layers
- Lights
- Lights Baked
- Material Anisotropic
- Material Clear Coat
- Material Physical
- Material Translucent Specular
- Mesh Decals
- Mesh Deformation
- Mesh Generation
- Mesh Morph
- Mesh Morph Many
- Model Asset

- Model Box
- Model Outline
- Model Shapes
- Model Textured Box
- Painter
- Particles Anim Index
- Particles Random Sprites
- Particles Snow
- Particles Sparks
- Point Cloud
- Point Cloud Simulation
- Portal
- Post Effects
- Render To Cubemap
- Render To Texture
- Shader Burn
- Shader Toon
- Shader Wobble
- Texture Basis
- Transform Feedback Loadery
- Loader Glb
- Loader Obj
urządzenia wejścia
- Gamepad
- Keyboard
- Mouse
Różne
- Mini Stats
- Multi Application
Fizyka
- Compound Collision
- Falling Shapes

- Raycast
- Vehicle
Dźwięk
- Positional
Spine
- Alien
- Dragon
- Goblins
- Hero
- Spineboy
interfejs użytkownika
- Button Basic
- Button Particle
- Button Sprite
- Scroll View
- Text Basic
- Text Canvas Font
- Text Drop Shadow
- Text Localization
- Text Markup
- Text Outline
- Text Typewriter
- Text Wrap
- Various
mieszana rzeczywistość (vr, ar)
- Ar Basic
- Ar Hit Test
- Vr Basic
- Vr Controllers
- Vr Hands
- Vr Movement
- Xr Picking